

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, KOLOVOZ 2019. ■ GODIŠTE XIII. ■ BROJ 83 ■ ISSN 1846-4076

DOGAĐAJNICA

Zajednički pastoralni programi
tijekom ljeta 2019.

Razrješenja i imenovanja
u Požeškoj biskupiji

Skupština biskupa
Đakovačko-osječke
crkvene pokrajine

Međureligijski susret
u Zagrebu

Misa za Domovinu
u požeškoj Katedrali

Blagoslov nove kapele
u Dobrovcu

Susret ravnatelja, vjeroučitelja
i duhovnika katoličkih škola

Duhovne vježbe za vjeroučitelje
i odgojiteljice u vjeri

ŽIVOT MLADIH

Misa zahvalnica za učenike
požeških katoličkih škola

Oproštaj od devete generacije
maturanata u Požegi i Virovitici

Biskupijski susret
ministranata u Požegi

Kamp za mlade
u Dubokoj pokraj Velike

KULTURA

Petrovski koncert u
Starom gradu u Kaptolu

Nova umjetnička djela u
Dijecezanskom muzeju u Požegi

IZ NAŠEG CARITASA

Biskup posjetio obitelj
Turkalj u Radovancima

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

Proslava svetkovine sv. Lovre u Požegi

(STR. 6)

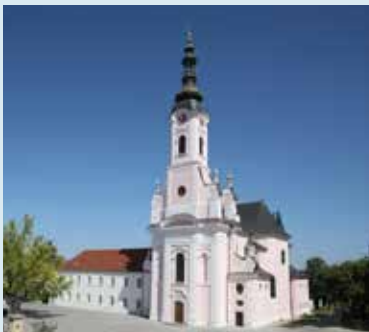
XXII. obljetnica utemeljenja
Požeške biskupije • str. 3

Svećeničko ređenje u požeškoj
Katedrali • str. 4

Antunovski koncert u požeškoj
Katedrali • str. 22

Zajednički pastoralni programi tijekom ljeta 2019.

Biskup msgr. Antun Škvorčević poslao je dopis svim župnicima kojim ih je obavijestio o zajedničkim pastoralnim programima tijekom ljeta te ih potaknuo da na njima sudjeluju u duhu svećeničkog bratstva i zajedništva s vjernicima koji su im povjereni.

1 U Domu sv. Augustina u Velikoj od 3. do 5. srpnja 2019. održat će se duhovne vježbe za vjeroučitelje laike u osnovnim i srednjim školama te odgojiteljice u vjeri. Voditelj je duhovnih vježbi karmelićanin o. Danijel Čolo, župni vikar u Župi Uznesenja BDM u Remetama.

2 U petak 5. srpnja 2019. slavimo 22. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i imenovanja njezina prvog biskupa msgr. dr. Antuna Škvorčevića. Toga će dana u 18.30 sati u požeškoj Katedrali dijecezanski biskup predvoditi zahvalno euharistijsko slavlje.

3 Na lokaciji »Duboka« u parku prirode Papuk od 21. do 27. srpnja 2019. u organizaciji Povjerenstva Požeške biskupije za pastoral mladih održat će se Biskupijski kamp za mlade pod geslom »Učitelju, gdje stanuješ?« (Iv 1, 38). Sve informacije, kao i online obrazac prijave nalaze se na biskupijskoj web stranici: www.pozeška-biskupija.hr.

4 U ponedjeljak 5. kolovoza 2019. slavimo spomendan Posvete rimske bazilike sv. Marije Velike i ujedno Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Toga dana u svim župama Požeške biskupije slavit će se mise zahvalnice za Domovinu, a misu zahvalnicu za Domovinu, poginule i nestale hrvatske branitelje u požeškoj Katedrali u 9.00 sati predvodit će dijecezanski biskup.

5 Od 4. do 9. kolovoza 2019. održat će se ljetni susret bogoslova Požeške biskupije u Glavotoku (otok Krk). Na završetku susreta bogoslovi će u Požezi sudjelovati na proslavi blagdana sv. Lovre, zaštitnika Biskupije.

6 U predvečerje blagdana sv. Lovre, u petak 9. kolovoza 2019. u crkvi sv. Lovre Caritasovi volonteri s mladima iz župa grada Požege te aspiranti i bogoslovi Požeške biskupije u 19.00 sati predvodit će molitveno bdijenje s euharistijskim klanjanjem.

7 Na blagdan sv. Lovre, u subotu 10. kolovoza 2019., središnje biskupijsko slavlje u svećevnoj crkvi u

Požegi u 10.00 sati predvodi dijecezanski biskup. Budući da je sv. Lovro i zaštitnik Biskupijskog Caritasa, na slavlju će s drugim vjernicima sudjelovati i Caritasovi volonteri iz svih naših župa, biskupijski stipendisti i korisnici Caritasove kuhinje u Požezi. Nakon slavlja za njih će u Dvorani sv. Terezije biti priređen prigodni program u sklopu kojeg će biti otvoren natječaj za stipendije Zaklade Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima u školskoj i akademskoj godini 2019./2020.

8 U nedjelju 11. kolovoza, na blagdan sv. Klare, djevice, zaštitnice samostana i crkve sestara klarisa u Požezi, središnje euharistijsko slavlje i obred zavjetovanja s. Anđele (Petre) Babić u 10.30 sati predvodi dijecezanski biskup.

9 Od 10. do 13. kolovoza 2019., u Domu sv. Augustina u Velikoj održat će se ljetni susret svećeničkih aspiranata Požeške biskupije koji počinje bdijenjem u požeškoj crkvi sv. Lovre u predvečerje svetkovine sv. Lovre.

10 U predvečerje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije – Velike Gospe, u srijedu 14. kolovoza 2019. održava se hodočašće u svetište Kloštar kod Slavanskog Kobaša. Misno slavlje u 19.00 sati predvodi dijecezanski biskup.

11 Na svetkovinu Velike Gospe, u četvrtak 15. kolovoza 2019., u Voćin hodočaste obitelji s brojnom djecom. Središnje euharistijsko slavlje u 11.00 sati predvodi dijecezanski biskup.

12 U utorak 20. kolovoza 2019. hodočasnici pješaci iz župa Katedralnog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhiđakonata polaze na hodočašće u Voćin. U crkvi sv. Lovre u Požezi u 14.00 sati primit će blagoslov te nastaviti hod prema Stražemanu gdje će sudjelovati na euharistijskom blagoslovu prigodom završetka dana godišnjeg župnog klanjanja. Sutradan, u srijedu 21. kolovoza, u 5.00 sati nastavljaju hod prema Voćinu, zajedno s drugim hodočascima koji će im se pridružiti.

13 U srijedu 21. kolovoza 2019. u svim župama naše Biskupije slavi se blagdan Gospe Voćinske, a vjernici iz župa Katedralnog, Posavskog i Zapadno-slavonskog arhiđakonata hodočaste toga dana u Voćin. Središnje hodočasničko euharistijsko slavlje u 18.30 sati predvodi dijecezanski biskup nakon kojeg će uslijediti procesija s likom Gospe Voćinske.

14 Od 23. do 30. kolovoza 2019. u Pleternici se održava Devetica Gospi od Suza. Svake večeri je sveta misa u 19.00 sati. Prije svete mise duhovni je program s molitvom svete krunice i prigoda za sakrament pomirenja, a nakon mise klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u crkvi.

15 U četvrtak 29. kolovoza 2019., prije početka nove školske godine, vjeroučitelji i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije okupit će se u 10.00 sati u crkvi sv. Lovre na euharistijsko slavlje koje će predvoditi dijecezanski biskup. Pri završetku misnog slavlja bit će im uručeni kanonski mandati za poučavanje vjeronauka u školi i provođenje vjerskog odgoja u predškolskim ustanovama.

16 U subotu 31. kolovoza 2019. slavimo blagdan Gospe od Suza, a Marijini štovatelji hodočaste u Svetišće

Gospe od Suza u Pleternici. Središnje hodočasničko euharistijsko slavlje u 19.00 sati predvodi dijecezanski biskup. Na završetku misnog slavlja uslijedit će procesija s likom Gospe od Suza.

17 U subotu 7. rujna 2019., pred početak nastavne godine, u 10.00 sati u Virovitici će biti blagoslovljena i otvorena novoizgrađena zgrada i sportska dvorana za potrebe Katoličke klasične gimnazije i Katoličke osnovne škole.

18 Istoga dana, u predvečerje blagdana Rođenja Blažene Djevice Marije – Male Gospe, održava se hodočašće na Gospino polje kod Bilog Briga gdje misno slavlje u 19.00 sati predvodi dijecezanski biskup. Nakon misnog slavlja uslijedit će procesija s Gospinim likom.

19 Na blagdan Male Gospe, u nedjelju 8. rujna 2019. središnju svetu misu u Kutjevu u 11.00 sati predvodi dijecezanski biskup.

20 Istoga dana vjernici iz župa Slavansko-podravskog arhiđakonata hodočaste u Voćin. Središnje hodočasničko euharistijsko slavlje u 18.30 sati predvodi dijecezanski biskup. Pri završetku slavlja uslijedit će procesija s likom Gospe Voćinske.

21 U subotu 21. rujna 2019. u Požezi će se održati Biskupijski dan u sklopu kojeg će se održati i Biskupijski susret mladih s večernjim duhovno-glazbenim programom.

Dvadeset i druga obljetnica utemeljenja Požeške biskupije

U požeškoj Katedrali 5. srpnja biskup Antun Škvorčević predvodio je zahvalno euharistijsko slavlje prigodom 22. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i njegova imenovanja njezinim prvim biskupom. Koncelebrirali su Josip Krpeljević, generalni vikar, Ivica Žuljević, prepošt Stolnog kaptola, kanonici, arhidakoni, dekani, svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova te svećenici iz župa grada Požege. Uz brojne vjernike na slavlju su sudjelovali vjeroučitelji te odgojiteljice u vjeri koji su time okončali duhovne vježbe, kao i ravnatelji i vjeroučitelji u katoličkim školama Požeške biskupije, koji su toga dana imali svoj radni sastanak, te sudionici trodnevnicе iz požeške Župe sv. Leopolda Mandića koji se pripremaju za mladu misu Tomislava Dokoze.

Sveta braća

Uvodeći u misno slavlje, biskup Antun je nazočnim svećenicima i vjernicima čestitao 22. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije pozivajući ih da se prisjetе onoga što im je papa Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije, na današnji dan prije dvadeset i dvije godine poručio u svojim apostolskim pismima. Potom je mladomisnik Matej Filipović pročitao ulomak iz apostolskog pisma Praeclarum evangelizationis opus o utemeljenju Požeške biskupije, a mladomisnik Tomislav Dokoza ulomak iz apostolskog pisma Ad unum corpus o imenovanju Antuna Škvorčevića prvim požeškim biskupom. Osvrnuvši se u homiliji na činjenicu da je sv. Ivan Pavao II. odlučio utemeljiti Požešku biskupiju upravo na blagdan

Biskup je povjerio nazočnim vjernicima da mole za svoju Požešku biskupiju, da se u njoj zbog ljudske slabosti, zloće i inercije Isusov poziv »Idite!« nikad ne zaguši, već da se po brojnim radnicima u žetvi Gospodnjoj, ponajprije svećenika, uvijek snažno ostvaruje.

slavenskih apostola sv. Ćirila i Metoda, biskup je ustvrdio da je, zahvaljujući promicanju njihova kulta koncem 19. stoljeća, gotovo u svakoj našoj crkvi postavljena njihova slika te su tako i u Požegi slikari Oton Iveković i Celestin Medović oslikali njihove likove na stupovima ondašnje crkve sv. Terezije Avilske. Rekao je kako nam naviješteni evanđeoski ulomak, u kojem nas Isus poziva na molitvu gospodaru žetve da pošalje radnike u svoju žetvu, pomaže razumjeti poslanje ove dvojice svete braće i naše. Protumačio je da je žetva o kojoj Isus govori metafora Božjeg truda za čovječanstvo tijekom povijesti spasenja, a osobito onog djela koje je Bog ostvario za nas u vazmenom otajstvu muke, smrti i uskrsnuća svoga Sinu Isusu Kristu, a kojem je Crkva dionica i služiteljica. Govoreći o tome kako je to Božje djelo došlo i do nas Hrvata, biskup je na temelju ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih naglasio kako se Bog u svojoj mudrosti i dobroti poslužio židovskim odbijanjem da do poganskih naroda, među koje je nekoć pripadao i naš hrvatski narod, stigne radosna vijest spasenja. Naglasio je da su se među onima u čijim je srcima snažno odjeknuo Isusov poziv »Idite!« u današnjem evanđelju osobito istaknuli slavenski apostoli Ćiril i Metod.

Moliti za Biskupiju

U velikoj osjetljivosti za Božju riječ i u želji da ona dopre do pripadnika poganskih i nepismenih slavenskih naroda, sveta su braća za njihov jezik smislila prikladno pismo - ćirilicu, koja je tako nazvana po sv. Ćirilu, i po svemu sudeći glagoljicu. Na njihov su jezik preveli dijelove Svetog pisma i bogoslužne knjige. Njihov apostolski žar prepoznao je papa Hadrijan, kad su došli u Rim upoznati ga s poteškoćama u svom evangelizacijskom poslanju, te im je dao svekoliku podršku. U međuvremenu je Ćiril u Rimu preminuo, a Metod se po papinu nalogu vratio u slavenske krajeve i po svemu sudeći bio nadbiskup Sirmiuma, današnje Srijemske Mitrovice, te je to jedan od razloga što smo slavensku braću izabrali da budu zaštitnici Đakovačko-osječke crkvene pokrajine.

Isusov evanđeoski poziv »Idite!«, koji je trajno je prisutan u Crkvi, utemeljenjem Požeške biskupije dobio je novi organizacijski oblik po služenju biskupa i njegovih suradnika svećenika, vjeroučitelja i učitelja u našim katoličkim školama te po služenju svih vjernika, ustvrdio je biskup. Povjerio je nazočnim vjernicima da mole za svoju Požešku biskupiju, da se u njoj zbog ljudske slabosti, zloće i inercije Isusov poziv »Idite!« nikad ne zaguši, već da se po brojnim radnicima u žetvi Gospodnjoj, ponajprije svećenika, uvijek snažno ostvaruje. Homiliju je biskup završio molitvom koju je sv. Ćiril molio neposredno prije svoje smrti.

Nakon pričesti biskup je izmolio molitvu za Požešku biskupiju. Potom je generalni vikar Josip Krpeljević u ime nazočnih svećenika i vjernika biskupu Antunu čestitao 22. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije i njegova imenovanja njezinim prvim biskupom, a djeca su mu predala cvijeće. Biskup je zahvalio za čestitku, a osobito za svakodnevnu molitvenu potporu.

Svećeničko ređenje u požeškoj Katedrali

Tijekom euharistijskog slavlja u požeškoj Katedrali, 22. lipnja, biskup Antun Škvorčević zaredio je za svećenike đakone Tomislava Dokužu iz Župe sv. Leopolda Mandića u Požegi i Mateja Filipovića iz Župe sv. Marije Magdalene u Sopju. Slavlju su uz brojne svećenike i bogoslove sudjelovali roditelji ređenika te vjernici iz njihovih rodnih župa na čelu sa župnicima.

"Evo me"

Uvodeći u misno slavlje, biskup je rekao kako su dvojica mladih ljudi, Tomislav i Matej, ozbiljno prihvatili Božji poziv čiji su trag otkrili u svojim srcima, da su surađivali s njime te da danas pred nama i pred Bogom žele reći svoj cjeloživotni »Evo me«. Istaknuo je da ih Isus Krist u sakramentu svetog reda želi odjenuti snagom svoga Duha, da sjedinjeni s njime, Glavom Crkve, služe Božjem narodu. Sa zahvalnošću za sve što su učinili za ređenike u njihovoj formaciji, pozdravio je Anđelka Koščaka, rektora Nadbiskupskoga bo-

goslovnog sjemeništa u Zagrebu, gdje su kandidati za prezbiterat boravili dvije godine, te don Eduarda Gila, vice-rektora Međunarodnoga crkvenog kolegija »Sedes sapientiae« u Rimu, gdje su ređenici proveli tri godine, a koji je stigao u Požegu sa svećenikom don Ervinom Sanchezom i osmoricom bogoslova istog Kolegija.

Božja inicijativa

U homiliji biskup je podsjetio da su mu prije mjesec dana đakoni Tomislav i Matej uručili svoju pisanu molbu da budu zaređeni za prezbitere, s

osnovnim autobiografskim podacima. Spomenuo je kako sv. Pavao u ulomku prvoga današnjeg čitanja iz Druge poslanice Korinćanima smatra važnim u svojoj autobiografiji hvaliti se svojim slabostima, a ne određenim mističnim i drugim duhovnim iskustvima. Napomenuvši kako bi možda bilo dobro da su kandidati za prezbiterat u spomenutim molbama to učinili, biskup je pojasnio da slabosti o kojima govori sv. Pavao nisu vlastita opredjeljenja za zlo, nego krhkost našeg postojanja na zemlji, koja je prostor Božjeg djelovanja. Ustvrdio je da je Gospodin Isus Krist, kad je postao čovjekom, preuzeo na sebe našu slabost i po njoj na križu očitovao ljubav kao najveću Božju moć kojom je pobijedio smrt. Stoga, hvaleći se svojim slabostima, apostol Pavao se zapravo hvali Kristovom jakošću u njemu. Na temelju toga biskup je kandidate za prezbiterat podsjetio kako je u sakramentu svetog krštenja njihova slabost

bila odjenuta u Isusovu jakost, da su u sakramentu svete potvrde bili opečaćeni Isusovim Duhom ljubavi, da buka svijeta nije u njihovu srcu zagušila Božji poziv »dođi i slijedi me« te da su se svojom mladenačkom slobodom opredijelili za Isusa Krista, odlučili biti njegovi svećenici te da će ih on u sakramentu svetog reda pridružiti sebi, Glavi. Rekao je da danas zajedno s njima želi zahvaliti Bogu što u njima nisu prevladali sebičnost i mentalitet svijeta, nego Božja inicijativa. Također je ustvrdio da želi zahvaliti i njima samima za suradnju i vjernost tom Božjem djelu. Poručio im je neka se hvale svojom slabošću, ali da ne daju zlu da ih zavede i neka u toj slabosti svjedoče jakost Isusova križa.

Najčvršći temelj

Osvrnuvši se na evanđeoski ulomak, u kojem Isus upozorava da čovjek ne može istovremeno služiti dvojici gospodara, nego se mora opredijeliti hoće li služiti Bogu ili bogatstvu, biskup je re-

Biskup je rekao da zajedno s ređenikima želi zahvaliti Bogu što u njima nisu prevladali sebičnost i mentalitet svijeta, nego Božja inicijativa.

Svoje svećeničko služenje želim potpuno predati Isusu

Svećeništvo se može živjeti samo Božjom milošću

Mladomisnik Matej Filipović iz župe sv. Marije Magdalene u Sopju rođen je 1994. godine od oca Drage i majke Snježane. Ima još stariju sestru Kristinu koja je vjeroučiteljica i mlađu sestru Dijanu. Svoju svećeničku službu započeo je kao župni vikar u župi sv. Terezije Avilske u Požegi. Osnovnu je školu završio u Sopju i Čađavici, a nakon toga je pohađao Katoličku klasičnu gimnaziju u Požegi gdje je i boravio u Kolegiju Požeške biskupije. Nakon gimnazije odlučio je poći svećeničkim putem te je započeo studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu boraveći u Nadbiskupskome bogoslovnom sjemeništu na Kaptolu. Studij je zatim nastavio i završio na Papinskom sveučilištu Svetoga Križa boraveći u bogosloviji Sedes Sapientiae.

Kao svoje mladomisničko geslo uzeo je riječi svetoga Petra iz Ivanova evanđelja: „Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim.“ (Iv 21,17).

- Te su riječi iskrenog i poniznog Petra koji u tim trenucima, nakon Isusova uskrsnuća, svoj život daje Isusu u ruke, u ruke onomu koji ga najviše poznaje! Rečenica je to koja daje Gospodinu Isusu kompletnu prednost u životu svetoga Petra. Ja sam je odabrao kao misao vodilju jer sam i kroz svoj život toliko često uvidio da moji planovi i želje nisu bolji od onih koje Gospodin Isus stavlja u moj život iako mi ponekad nisu laki i jednostavni. Želim da mi to mladomisničko geslo stalno bude u mislima i na srcu jer jedino iskreno i potpuno predanje Bogu ono je što je danas potrebno Crkvi. Ovim putem svakoga tko čita ove podatke i moje misli potičem na misao i barem kratku molitvu za mene, moje svećeništvo, kao i za cijelu Crkvu, uz poseban naglasak na našu mjesnu, Požešku biskupiju! - poručuje mladomisnik Matej.

Tomislav Dokoza rođen je 9. prosinca 1989. godine u Beogradu od oca Antuna i majke Milke te je sakrament krštenja primio u svojoj rodnoj župi u Golubincima u Srijemu. Ima još sestru Magdalenu, brata Ivana i najmlađeg brata Luku koji je na Nebu. Početkom rata obitelj Dokoza doseljava u Požegu u župu sv. Leopolda Mandića. Osnovnu i srednju Tehničku školu pohađao je u Požegi. Nakon srednje škole upisuje Elektrotehnički fakultet u Osijeku. Po završetku studija elektrotehnike upisuje filozofsko-teološki studij na *Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove* kao svećenički aspirant Požeške biskupije te boravi u Nadbiskupskome bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu. Završivši prve dvije godine studija, Otac Biskup šalje ga na daljnji studij teologije u Rim, na sveučilište *Svetog Križa* te boravi i svoju svećeničku formaciju vrši u internacionalnoj bogosloviji *Sedes Sapientiae*.

Od malih nogu vezan je uz crkvu. Nakon prve pričesti postaje ministrant te skoro svakodnevno na svetim misama služi kod oltara. Kao srednjoškolac bio je aktivni član mladih križara u svojoj župi te je kao jedan od župnih animatora vodio župne oratorije.

- U svemu tom mladenačkom odrastanju mogu reći kako me je Bog uistinu s ljubavlju i strpljenjem vodio i stavljao mi na životni put divne ljude koji su mi bili od pomoći u prepoznavanju životnog poziva. Svećeništvo je veliki dar Božji. Velika je privilegija biti svećenik, ali i velika odgovornost koja se može samo Božjom milošću dobro živjeti. Potaknut tim razmišljanjima i željom da toga budem uvijek svjestan, uzeo sam si za mladomisničko geslo Pavlove riječi iz Prve poslanice Korinćanima: „*Milošću Božjom jesam što jesam*“ - poručuje Tomislav.

Nazočne vjernike biskup je potaknuo da mole za ređenike kako bi, odlazeći u hrvatsko društvo, obilježeno pesimizmom, unijeli svećeničkim služenjem duh prave slobode koja u Bogu pronalazi svoju snagu i pokretača za svakodnevno svjedočenje Isusove radosne vijesti, njegove pobjede nad smrću.

kao da Isus naglašavanjem suprotnosti između Boga i bogatstva ne želi reći da je ono nešto što je samo po sebi zlo – jer je i materijalnu stvarnost on stvorio – nego da bogatstvo može ljude zavesti te svoj život grade na prolaznom dobru, a ne na Boga, najčvršći temelj našeg postojanja. Pozvao je ređenike neka sav svoj svećenički život i poslanje oslone na Boga i njemu povjere svoju sudbinu. Kazao je da će po predanju svoga života Bogu biti ljudi najveće slobode, oslobođeni zabrinutosti za hranu, piće i odjeću, o kojoj Isus govori u današnjem evanđelju. Pozvao ih je neka u trenutku kad se budu prostrli po podu za vrijeme Litanija svih svetih iskreno posvjedoče Bogu da u svom svećeničkom životu žele biti posvema njegovi. Nazočne pak vjernike potaknuo je da mole za njih kako bi, odlazeći danas iz Katedrale u naše hrvatsko društvo, obilježeno pesimizmom, unijeli svećeničkim služenjem duh prave slobode koja u Bogu pronalazi svoju snagu i pokretača za svakodnevno svjedočenje Isusove rado-

sne vijesti, njegove pobjede nad smrću. Na svršetku slavija biskup je čestitao novozaređenim svećenicima što ih je Isus Krist snagom svog Duha pridružio svom svećeništvu i poželio im dobrodošlicu u zbor prezbitera Požeške biskupije, a svi nazočni svojim su se pljeskom pridružili njegovoj čestitki. Ohrabrio ih je da se ne boje svojih slabosti i neka poput sv. Pavla budu jaki snagom Isusa Krista. Čestitao je njihovim roditeljima, drugim članovima obitelji, župnicima i vjernicima njihovih župa te poglavarima Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu i Međunarodnog crkvenog kolegija »Sedes sapientiae« u Rimu. Čestitao je i nazočnim križarima iz župe sv. Leopolda Mandića u Požegi, među kojima je Tomislav Dokoza duhovno rastao i sazrijevao u svom zvanju. Na svećenički hod novozaređenih svećenika te na sve nazočne zazvao je Božji blagoslov. Slavije prezbiterskog ređenja pjevanjem je uveličao mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem Marija Večerića.

Svetkovina sv. Lovre u Požegi

Na svetkovinu sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i Biskupijskog Caritasa, 10. kolovoza na otvorenom prostoru ispred Biskupskog doma u Požegi, neposredno uz drevnu crkvu sv. Lovre, biskup Antun Škvorčević predvodio je središnje biskupijsko misno slavlje u zajedništvu s članovima Stolnog kaptola, arhiđakonima i dekanima, svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i župa grada Požege i okolice.

Služiti čovjeku

Pozdravljajući vjernike i čestitajući im svetkovinu sv. Lovre, biskup Antun ih je podsjetio da su se okupili pokraj osam stoljeća stare svećevne crkve, u kojoj je na neki način upisano sve ono što je on tijekom tog vremena unio u srca požeških građana. Pozvao ih je da tom istom duhovnom djelovanju sv. Lovre otvore svoja srca, a napose da mu povjere naše biskupijsko služenje čovjeku putem naviještanja radosne vijesti i karitativnog djelovanja. Pozdravio je nazočne svećenike, đakone, bogoslove, sjemeništarce, redovnice i redovnike, volontere župnih Caritasa, stipendiste biskupijske Zaklade za pomoć učenicima i studentima. Posebni pozdrav uputio je svećeniku Karlu Prpiću, koji će uskoro navršiti trideset godina svoga misionarskog djelovanja u Kamerunu u Africi, te je pozvao nazočne da ga i dalje prate molitvenom i drugom potporom.

Umirući pobijediti

U homiliji biskup je spomenuo kako nas mediji u Hrvatskoj redovito izvještavaju kad na našu jadransku obalu dođe netko od slavni svjetskih glu-

maca, sportaša i pjevača, tzv. *celebrities*, kako ih volimo nazivati. Naglasio je kako, za razliku od tih ljudi čija slava i uspjeh završava njihovom smrću, ima jedan *celebrity*, Gospodin naš Isus Krist koji nije bio slavan samo do

groba, već je prije dvije tisuće godina svojom žrtvom na križu i svojim slavim uskrsnućem pobijedio smrt da bi i danas nastavio slavno pobjeđivati u nama. Naglasio je da su s njim postali slavni i svi oni koji su mu povjerovali te poput njega bili spremni položiti svoj život iz ljubavi prema Bogu i čovjeku, a jedan od njih bio je i mladi rimski đakon Lovro, koji je na današnji dan davne 258. godine umro mučeničkom smrću. On se tim činom svoje slobode, nastavio je biskup, uključio u dinamizam umiranja, započeo na Isusovu križu, u njegovoj smrti i uskrsnuću – ne da bi izgubio život i nestao – nego da bi umirući pobijedio i

postao dionikom Isusove proslave. Pozvao je sve nazočne, napose Caritasove volontere, da se i oni dadu zahvatiti tim istim Isusovim dinamizmom umiranja kako bi bilo života te da na taj način posvjedoče da je Isus Krist uistinu njihova nada, kako pjevamo u našem biskupijskom geslu: «Krist danas i uvijek, naša nada!» te da u onima koji zbog siromaštva, bolesti i nepravde žive na rubovima hrvatskog društva svojim karitativnim djelovanjem bude nadu kako će se Isus Krist proslaviti i pobijediti i u njihovim nemogućima i trpljenjima.

Istinski pobjednici

Osvrnuvši se na ulomak prvog čitanja, u kojem sveti pisac pripovijeda o mučeništvu sedmorice sinova majke Makabejke, biskup je ustvrdio da su spomenuti mučenici, živeći u poganskom okruženju, postali pobjednici zahvaljujući vjernosti Božjem zakonu i vrijednosnom sustavu otaca, kojemu ih je njihova vjerna i hrabra majka dobro poučila. Riječ je o sustavu po kojemu je ljudski život sijanje, ulaganje u vrijednosti o kojem govori sv. Pavao u ulomku drugog čitanja iz Druge poslanice Korinćanima te veli da će onaj «tko sije oskudno, oskudno i žeti». Dodao je da je sijanje uvijek povezano s umiranjem, kako Isus u današnjemu evandeoskom ulomku tumači o pšeničnom zrnu koje se polaže u zemlju da umre i tim putem donese obilan rod. Spomenuo je da onaj tko je spreman sebe založiti, umrijeti za Boga kao prvu vrijednost našeg postojanja, potom za Crkvu koja je Isusovo djelo, za čovjeka, brak i obitelj, moralne i druge vrijednosti, istinski je pobjednik. Podsjetio je kako nam

je Bog tijekom naše trinaeststoljetne hrvatske povijesti posvjedočio svoju vjernost. Pozvao je sudionike slavlja da mu daju prvo i najvažnije mjesto u osobnom, obiteljskom i javnom životu te im je poželio da budu čvrsto opredjeljeni za njega poput majke Makabejke i njezinih sedam sinova, sv. Lovre i suvremenih svetaca, među kojima je i bl. Alojzije Stepinac, i da iz tog opredjeljenja za Boga crpe snagu za svoj svakodnevni život.

Škola evanđelja

Pozvao je nazočne neka uz pomoć Božje milosti rasti u ljudskosti i ne dopuste da Hrvatska zbog potamnivanja vrijednosti braka i obitelji umire, a zbog gubitka moralnih vrijednosti postane bolesno društvo. Među ostalim, spomenuo je kako je Crkva vrijednost koja traje koliko i hrvatski narod, a čijim smo članovima postali krštenjem po kojem je Isus svojom ljubavlju s križa kao pobjednik nad smrću ušao u naše sudbine. Svećenike je podsjetio da je njihovo požrtvovno služenje dušama također svojevršno umiranje po kojem Isus Krist pobjeđuje. Bogoslove je potaknuo da u svom hodu prema svećeništvu razbistre svoje nutarnje nesigurnosti i otklone napast traganja za laganim i lagodnim putem jer tako ostaju na površini gdje nema života i neka svoje mladenačke snage ulože u ono što je uistinu vrijedno u Božjim i ljudskim očima. Caritasom je pak volonterima poručio neka svojim djelovanjem svjedoče kako idu putem služenja kojim je Isus Krist ostvario pobjedu života i stekao vječnu slavu. Svima je poželio da po primjeru i zagovoru sv. Lovre, obnovljenom zauzetosti, oduševljenjem i radošću, žive i ostvaruju svoje poslanje na mjestima i u okolnostima u koje ih je Bog postavio. Nakon popričesne molitve svi sudi-

onici slavlja, predvođeni biskupom Antunom, upravili su Bogu molitvu za Požešku biskupiju. Potom je biskup Antun zahvalio sv. Lovri što nas primjerom svoga života i zagovorom ohrabruje da u našoj Požeškoj biskupiji budemo odvažni hrvatski ljudi koji vjeruju Bogu, koji se opredjeljuju živjeti vrijednosti koje su naučili u školi Evanđelja i na taj način omogućuju Isusu Kristu da on u njima i po njima pobjeđuje. Svim nazočnima zahvalio je za sudjelovanje na ovom slavlju, napose djelatnicima i suradnicima Biskupijskog Caritasa na čelu s ravnateljem Ivanom Popićem, zatim volonterima župnih Caritasa, svećenicima te članovima pjevačkog zbora koji su svojim pjevanjem doprinijeli ljepoti ovog slavlja.

Otvoren natječaj za stipendije

Nakon završetka misnoga slavlja uslijedio je program u Dvorani sv. Terezije koji je vodio prof. Miroslav Paulić, a na početku programa nazočnima je pozdrav i dobrodošlicu uputio ravnatelj Caritasa, Ivan Popić. Zahvalio je svim volonterima župnih Caritasa koji svakodnevno služe potrebitima u župama Požeške biskupije, suradnicima u središnjem Biskupijskom Caritasu, a na poseban način biskupu Antunu na njegovim poticajima, ohrabrenjima i brizi za djelovanje Caritasa koju iskazuje na različite načine, osobito u pohodima obiteljima s brojnog djetom, starima i bolesnima. Ravnatelj Popić potom je predstavio određene planove i programe u predstojećem vremenskom periodu istaknuvši izobrazbu i edukaciju volontera, promicanje volonterstva među mladima i njihovo uključivanje u Caritasove akcije te promicanje Zaklade Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima. U glazbenom su dijelu nastupili

klapa sv. Lovre, KUD „Bektež“ iz Bekteža, sestre Amalija i Sara Tkalčec koje su stipendistice Zaklade Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima. Sestre Tkalčec predstavile su svoju višočlanu obitelj te progovrile o zajedničkom životu istaknuvši kako im stipendija Zaklade uvelike olakšava život. Potom je volonterka Višnja Mikić iz župe sv. Marije Magdalene u Štivilici predstavila djelovanje župnoga Caritasa kroz različite akcije u koje su uključeni svi slojevi vjernika. Tajnik Ivica Rajkovača podnio je godišnje izvješće o djelovanju Caritasa Požeške biskupije i akcijama koje su provedene. Pri koncu programa biskup je Antun otvorio natječaj za stipendije Zaklade Požeške biskupije za školsku i akademsku godinu 2019./20. te uručio čestitku i novčani dar Mateji Pauković iz Katoličke gimnazije u Požezi i Ivi Slavić iz Katoličke klasične gimnazije u Virovitici koje su proglašene najboljim maturanticama u školskoj generaciji.

Biskup je pozvao nazočne neka uz pomoć Božje milosti rasti u ljudskosti i neka ne dopuste da Hrvatska zbog potamnivanja vrijednosti braka i obitelji umire, a zbog gubitka moralnih vrijednosti postane bolesno društvo.

Razrješenja i imenovanja u Požeškoj biskupiji

Dražen AKMAČIĆ, imenovan kanonikom pokorničarom Stolne crkve u Požegi;

Ivan mr. BOŠNJAK, razriješen službe župnika Župe Uznesenja BDM u Končanici i upućen na liječenje;

Ivica mr. BOŠNJAK, razriješen službe vjeroučitelja u Katoličkoj osnovnoj školi u Požegi;

Rozo fra BRKIĆ, razriješen službe dušobrižnika u Općoj bolnici Virovitica;

Antun ĆORKOVIĆ, razriješen službe kanonika pokorničara Stolne crkve u Požegi;

Tomislav DOKOZA, mladomisnik, imenovan župnim vikarom u Župi sv. Nikole Biskupa u Pleternici;

Matej FILIPOVIĆ, mladomisnik, imenovan župnim vikarom u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi;

Valent FURJAN, imenovan dušobrižnikom u Općoj bolnici Virovitica;

Dejan ILIĆ, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Terezije Avilske u Požegi te imenovan župnim vikarom u Župi Rođenja BDM u Kutjevu;

Roko IVANOVIĆ, razriješen službe upravitelja Župe sv. Ivana Krstitelja u Crncu te imenovan upraviteljem Župe sv. Franje Asiškoga u Lipiku, upraviteljem Župe sv. Jurja Mučenika u Čagliću i dušobrižnikom u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju u Lipiku;

Anto IVIĆ, razriješen službe upravitelja Župe Presvetog Trojstva u Daruvaru te imenovan župnikom Župe Duha Svetoga u Feričancima;

Matija msgr. JURAKOVIĆ, razriješen službe župnika Župe Uznesenja BDM u Pakracu i službe dušobrižnika u Općoj županijskoj bolnici i bolnici hrvatskih veterana u Pakracu te zbog zdravstvenih razloga umirovljen;

Mihael KOS, imenovan upraviteljem Župe sv. Marije Magdalene u Donjoj Obriježi;

Oliver KRANJČIĆ, razriješen službe upravitelja Župe sv. Marije Magdalene u Donjoj Obriježi i službe pastoralnog suradnika u Župi Uznesenja BDM u Pakracu te imenovan upraviteljem Župe sv. Marije Magdalene u Sopju;

Ljubiša KRMAR, imenovan duhovnikom u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji s pravom javnosti u Virovitici i Katoličkoj osnovnoj školi u Virovitici;

Robert MACKULJAK, razriješen službe dušobrižnika u Specijalnoj bolnici za psihijatriju i palijativnu skrb sv. Rafael u Strmcu;

Goran MITROVIĆ, po isteku petogodišnjeg mandata ponovno imenovan dekanom Novokapelačkog dekanata;

Marijana NOVAK STANIĆ, imenovana ravnateljicom Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici;

Vicko OBRADOVIĆ, razriješen službe župnika Župe Duha Svetoga u Feričancima te imenovan župnikom Župe sv. Emerika u Oriovcu;

Marijan mr. PAVELIĆ, razriješen službe prefekta Kolegija Požeške biskupije u Požegi i vjeroučitelja u Katoličkoj gimnaziji s pravom javnosti u Požegi te imenovan vjeroučiteljem u Katoličkoj osnovnoj školi u Požegi i pastoralnim suradnikom u Župi sv. Marka Evanđelista i Župi Gospe Fatimske u Našicama;

Kristijan PERIĆ, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi te imenovan župnim vikarom u Župi Blažene Djevice Marije u Novoj Kapeli;

Josip PRPIĆ, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj te imenovan župnim vikarom u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi;

Zdravko RADOŠ, razriješen službe župnika Župe sv. Emerika u Oriovcu te imenovan župnikom Župe Presvetog Trojstva u Daruvaru;

Ivan RONČEVIĆ, razriješen službe tajnika požeškog Biskupa i bilježnika Biskupskog ordinarijata u Požegi te imenovan župnim vikarom u Župi sv. Luke Evanđelista u Novskoj;

Tomislav SANIĆ, razriješen službe župnog vikara u Župi sv. Nikole Biskupa u Pleternici te imenovan upraviteljem Župe Uznesenja BDM u Končanici;

Krunoslav mr. SIROGLAVIĆ, imenovan prefektom Kolegija Požeške biskupije u Požegi i vjeroučiteljem u Katoličkoj gimnaziji s pravom javnosti u Požegi;

Augustin TAŠIĆ, razriješen službe upravitelja Župe sv. Marije Magdalene u Sopju te imenovan upraviteljem Župe sv. Ivana Krstitelja u Crncu;

Mario VORONJECKI, razriješen službe ravnatelja Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici;

Jozo ZORIĆ, razriješen službe župnika Župe sv. Franje Asiškoga u Lipiku, službe upravitelja Župe sv. Jurja Mučenika u Čagliću i dušobrižnika u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju u Lipiku te imenovan župnikom Župe Uznesenja BDM u Pakracu i dušobrižnikom u Općoj županijskoj bolnici i bolnici hrvatskih veterana u Pakracu te po isteku petogodišnjeg mandata ponovno imenovan dekanom Pakračkog dekanata.

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

Nakana je biskupa da u dogledno vrijeme objave posebno pismo, koje bi u svjetlu socijalnog nauka Crkve progovorilo o aktualnom stanju u Slavoniji, Baranji i Srijemu, naročito s obzirom na izazove iseljavanja i sve očitiju demografsku krizu. S tim u vezi razmatrali su moguće sadržajne naglaske budućega pisma.

Uzgradi Nadbiskupskog vikarijata u Osijeku 21. lipnja održana je 44. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine kojom je predsjedao nadbiskup metropolit Đuro Hranić. Na sjednici su sudjelovali i đakovačko-osječki nadbiskup u miru Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović, pomoćni đakovačko-osječki biskup Ivan Čurić te kancelari Ivan Popić i Drago Marković.

Nakon molitve Trećeg časa okupljene je pozdravio nadbiskup Hranić. U ime nazočnih uputio je čestitku biskupu Antunu Škvorčeviću u prigodi njegova nedavnoga imendanskog slavlja. Polazeći od svetopisamskih riječi sv. Pavla: „Sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada. I mi koji imamo prvine

Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela.“ (usp. Rim 8,22-23), nadbiskup je podsjetio na stvarnost grijeha s kojom smo suočeni te je istaknuo da smo kao ljudi uskrasne vjere i nade svjesni da je Gospodin pobijedio zlo te nas sve k sebi privlači i suobličava kako bismo u njemu i po njemu sve više postajali Božji. Sadašnje stanje i poteškoće s kojima se suočavaju prostori i žitelji Slavonije, Baranje i Srijema nukaju Crkvu da, vođena mudrošću i snagom Duha Svetoga, nosi proročku riječ te bude nositeljica nade.

Nakon usvajanja zapisnika pretходne skupštine pristupilo se obradi tema predviđenih dnevnim redom. Nakana je biskupa da u dogledno vrijeme objave posebno pismo, koje bi u svjetlu socijalnog nauka Crkve progov-

Sadašnje stanje i poteškoće s kojima se suočavaju prostori i žitelji Slavonije, Baranje i Srijema nukaju Crkvu da, vođena mudrošću i snagom Duha Svetoga, nosi proročku riječ te bude nositeljica nade.

vorilo o aktualnom stanju u Slavoniji, Baranji i Srijemu, naročito s obzirom na izazove iseljavanja i sve očitiju demografsku krizu. S tim u vezi razmatrali su moguće sadržajne naglaske budućega pisma. U raspravi je sudjelovao i mons. dr. Vladimir Dugalić, dekan KBF-a u Đakovu. Napose su istaknuli svoju nakanu da u pismu što

jasnije progovore o doprinosu i ulozi same Crkve u sadašnjoj situaciji, čija je prvotna zadaća odgajati za evanđeoske vrednote potičući vjernike laike na aktivno sudjelovanje u izgradivanju pravednoga društva prožetog evanđeoskim navještajem i istinom. Stoga će biti potrebno, s osjetljivošću za suvremena gibanja i izazove, razviti doprinos Crkve na različitim područjima, osobito na socijalnom i karitativnom te odgojno-obrazovnom planu. Biskupi su istaknuli i primjere vrijednih inicijativa koje su, u svrhu razvoja i unaprjeđenja životnih prilika, onedavno pokrenute ponajprije u nekim lokalnim zajednicama. Takve prakse ohrabruju te potiču cijelo društvo i državne vlasti na dodatni angažman i dugoročno planiranje.

Drugi dio sjednice biskupi su posvetili planiranju znanstvenoga simpozija koji bi predstavio povijesne, društvene, socijalne i kulturne poveznice triju biskupija koje od 2008. godine na prostorima Slavonije, Baranje i Srijema čine Đakovačko-osječku crkvenu pokrajinu. O tematskoj razradi i organizaciji simpozija uvodno je govorio dr. Vladimir Dugalić. Želja je biskupa simpozijem ne samo osvijetliti i predstaviti povijesne datosti i razloge koji su vodili prema uspostavi Đakovačko-osječke crkvene pokrajine nego i ukazati na sadašnje perspektive pastoralnoga djelovanja oslanjajući se što više na plodnu uzajamnu suradnju zajednica, službi i ustanova svih triju biskupija.

Biskup primio izraelskog veleposlanika

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 5. lipnja Ilana Mora, izraelskog veleposlanika u Republici Hrvatskoj. Pridružio im se i prvi tajnik Apostolske nuncijature u Zagrebu, Janusz Błachowiak. Razgovarali su o različitim aktualnim pitanjima društvenog života kod nas, posebno o 25. obljetnici uspostave diplomatskih odnosa između Države Izrael i Republike Hrvatske te programu koji se, vezano uz to, time planira ostvariti. Biskup je ugledne goste poveo u Odgojno-obrazovni centar gdje su im učenici Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije izrazili dobrodošlicu pjesmom i riječima pozdrava na engleskom jeziku. Veleposlanik je u kratkom govoru zahvalio učenicima što su nedavno sudjelovali u Jasenovcu na molitvenom susretu prigodom Jom Hašoa te im je protumačio što znači hebrejska riječ shalom o kojoj su progovorili u pozdravnoj pjesmi. Ohrabrio ih je u učenju i djelovanju u prilog mira. Potom je veleposlanik Ilen razgledao katedralu, kriptu s kapelom sv. Ivana Pavla II., Riznicu, Dijecezanski muzej te veliku i malu Dvoranu sv. Terezije u kojoj se planiraju određeni zajednički programi. Na koncu su se uputili na židovsko groblje u gradu Požegi gdje ih je dočekao gradonačelnik Darko Puljašić i predstavio njegovu obnovu prije desetak godina. Iznenađen uređenošću groblja veleposlanik Ilen zahvalio je za njegovo primjerno održavanje, a biskupu Škvorčeviću za gostoprimstvo.

Spomen na žrtve partizansko-komunističkog progona u Slatinskom Drenovcu

U župnoj crkvi u Čačincima biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima Slatinskog i Našičkog dekanata predvodio je u nedjelju 23. lipnja svetu misu za žrtve partizansko-komunističkog progona tijekom Drugoga svjetskog rata i neposredno nakon njega, ubijene i bačene u masovnu grobnicu u nedalekom Slatinskom Drenovcu.

Uvodeći u misno slavlje i pozdravljajući nazočne svećenike i vjernike, među kojima su bili i načelnik općine Čačinci, dožupan Virovitičko-podravske županije te drugi javni dužnosnici, biskup je rekao da se ove nedjelje pred svetkovinu Presvetog Srca Isusova želimo podsjetiti na kapelu Presvetog Srca Isusova u Slatinskom Drenovcu pokraj koje je oko 500 ljudi stradalo u logoru kao žrtve totalitarnoga komunističkog sustava, kojemu je vlastita ideologija bila iznad čovjeka. Pozvao je nazočne da žrtve zla, koje je ondje počinjeno, povjere Božjem milosrđu i njegovoj pobjedničkoj ljubavi, ali i da mole da Bog bude milosrdan počiniteljima toga zla.

Trpeći Božji sluga

U homiliji biskup je rekao da je pitanje koje je Isus u naviještenome evanđeoskom ulomku postavio svojim učenicima: »Što vi kažete tko sam ja?« te Petrov odgovor: »Ti si Krist – Pomazanik Božji«, izazovno i nama danas jer tu nalazimo i odgovor na pitanje tko smo mi, ne po nekim ljudskim promišljanjima i mjerilima, nego po Božjem naumu u Isusu Kristu. Protumačio

je da grčki naziv «Krist» i hebrejski naziv «Mesija» etimološki potječu od glagola «pomazivati» te su stoga riječi Krist, Mesija i Pomazanik istoznačnice. Podsjetio je da su se u Starom zavjetu kraljevi, svećenici i proroci uspostavljali u svoju službu obredom pomazanja i da je na temelju toga i u Isusovo vrijeme postojala velika nada i iščekivanje poznata kao mesijanizam. Židovi su očekivali da će im Bog poslati Mesiju, koji će u svojoj osobi objediniti sva tri spomenuta pomazanička dobra, i kao moćni vojskovođa uspostaviti Božje kraljevstvo na zemlji. Na Isusov upit Petar je u ime svih apostola odgovorio da oni u njemu vide tog Mesiju, Pomazanika Božjeg. Međutim, Isus im tumači da je on Mesija koji Božje kraljevstvo neće uspostaviti kao moćni vojskovođa, već će pomazan Duhom Svetim, kao trpeći sluga Božji, nakon poniženja, muke i smrti na križu, u uskrsnuću izvojevati konačnu pobjedu nad zlom i smrću. Podsjetivši da su se kroz povijest pojavljivali različiti mesijanizmi – od nacističkog do komunističkog – biskup je ustvrdio da su ti mesijanizmi zbog svoje bezbožnosti i nehumanosti bili osuđeni na propast, ali da su čo-

vječanstvo koštali milijune ljudskih života. Napomenuo je kako ni naše suvremeno doba nije lišeno određenog mesijanizma koji je među ostalim na neki način prisutan u različitim video igrama punim nasilja, u kojima redovito pobjeđuju neki „supermeni“, a koji nerijetko, osobito mlade ljude, zavode na put nasilja.

Ljubav i sebedarje

Za razliku od svih mesijanizama koji počivaju na ljudskoj moći, dominaciji i nasilju nad drugima i drugačijima,

Isusov mesijanizam je utemeljen na ljubavi i sebedarju za druge. Kroz trpljenje kojim je sebe dao za nas, na križu pribijen i kopljem proboden umro za nas, Isus je oduzeo snagu zlu. Na taj je način i nama pokazao kako se svakome lažnom mesijanizmu trebamo suprotstaviti živeci logiku njegova mesijanizma, koja se očituje u ljubavi, plemenitosti i dobroti te spremnosti na poniženje i trpljenje. U njemu – oslobođeni od mržnje prema zločincima i želje za osvetom – vidimo kako se ranjenost, poniženje i smrt nevinih žrtava svih lažnih mesijanizama, uključujući i žrtve onih koji su ubijeni u Slatinskom Drenovcu, među njima i trojicu svećenika, preobražava u pobjedu pravednosti Božje ljubavi nad zlom i smrću, njihovo spasenje, ustvrdio je biskup. Pozvao je nazočne neka po njima u Hrvatskoj, koja je razdirana podjelama i međusobnim sukobljavanjima, progovori snaga Božjega milosnog i molitvenog Duha kako bi svima onima koji su poginuli zbog mržnje drugih molili vječni mir i radost u zagrljaju Božje ljubavi. Na svršetku svete mise biskup je zahvalio nazočnim vjernicima što su sudjelovanjem u ovom slavlju iskazali žrtvama Slatinskog Drenovca svoju pažnju i zahvalnost. Načelniku Općine Čačinci, kao i čačinačkom župniku Nedjeljku Androšu, zahvalio je za doprinos u organizaciji slavlja te je na sve nazočne zazvao Božji blagoslov.

Pozvao je nazočne neka po njima u Hrvatskoj, koja je razdirana podjelama i međusobnim sukobljavanjima, progovori snaga Božjega milosnog i molitvenog Duha kako bi svima onima, koji su poginuli zbog mržnje drugih, molili vječni mir i radost u zagrljaju Božje ljubavi

Međureligijski susret u Zagrebu

Na inicijativu biskupa Antuna Škvorčevića, predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog, u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu održan je 24. lipnja susret predstavnika Katoličke Crkve u Hrvatskoj, Srpske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj te židovske i muslimanske zajednice u Hrvatskoj.

Uz biskupa Škvorčevića s katoličke je strane sudjelovao tajnik HBK Petar Palić; iz Srpske pravoslavne Crkve mitropolit zagrebačko-ljubljanski, Porfirije Perić i episkop slavonsko-pakrački, Jovan Čulibrk; glavni rabin Koordinacije židovskih općina u Hrvatskoj, Luciano Moše Prelević te predsjednik Mešihata islamske zajednice u Hrvatskoj, muftija Aziz Hasanović. Glavni rabin Židovske vjerske zajednice Bet Israel u Hrvatskoj, Kotel Da-Don bio je sprežen bolešću.

Evandeoska povezanost

U pozdravnoj riječi biskup je Škvorčević kazao kako je ovaj susret „na neki način odjek i nastavak zajedničkoga molitvenog iskustva u Jasenovcu, 2. svibnja o. g. prigodom Jom Hašo'a, na koji nas je pozvao gospodin Kotel Da-Don, glavni rabin Židovske vjerske zajednice Bet Israel u Hrvatskoj“. Potom je biskup istaknuo: „Smatrao sam prikladnim da se ovaj susret održi u sjedištu HBK, gdje hrvatski biskupi razmatraju i donose odluke o brojnim pastoralnim pitanjima. Među njima važno mjesto ima i nastojanje

oko evandeoske povezanosti s kršćanskim crkvama i zajednicama, napose sa Srpskom pravoslavnom Crkvom, te oko dijaloškog odnosa prema pripadnicima drugih religija, prvenstveno prema židovima i muslimanima. U tom duhu prenosim vam pozdrave zadarskog nadbiskupa msgr. Želimira Puljića, predsjednika HBK, te njegovu molitvenu potporu našem radu.“

Baštinici Abrahamove vjere

Biskup Škvorčević je dodao kako uvažanim sudionicima susreta zajedno s msgr. Petrom Palićem, tajnikom HBK svjedoči poštovanje hrvatskih biskupa ustvrdivši kako su kršćani, Židovi i muslimani baštinici Abrahamove vjere te se prepoznaju u tom svjetlu kao braća i da to žele snažnije svjedočiti u hrvatskom društvu i zauzimati se za vrijednosti koje su nam zajedničke. Spomenuo je da nas na to potiče papa Franjo i u svom govoru prije tri dana (21. lipnja 2019.) kada je u Napulju na znanstvenom skupu „Veritatis gaudium u mediteranskom kontekstu“ osvijetlio značenje kršćanske ekumenske povezanosti, a o dijaloškim nastojanjima kazao kako napose studenti teolo-

gije trebaju „biti odgojeni za dijalog sa židovstvom i islamom da bi razumjeli zajedničke korijene i razlike našega vjerskog identiteta te tako učinkoviti pridonijeli izgradnji društva koje cijeni različitost i potiče poštovanje, bratstvo i miran suživot.“

Praštanje i pomirenje

Na kraju je biskup kazao kako smo svjesni „da pored Abrahamove vjere baštinimo iz prošlosti i posljedice sukoba na vjerskoj i nacionalnoj razini, kojima kao duhovne osobe trebamo pristupiti praštanjem i promicanjem pomirenja te na naš specifičan način, usred podjela u hrvatskom društvu, svjedočiti zajedništvo, razumijevanje i povjerenje.“ Zaključio je: „Neka Bog blagoslovi naša današnja razmišljanja i odluke u skladu sa svojim naumom.“ Na programu susreta osvrnulo se na međureligijsku molitvu u Jasenovcu, 2. svibnja ove godine prigodom Jom Hašo'a. Pozitivno vrednovanje tog iskustva pokrenulo je raspravu o sudjelovanju predstavnika vjerskih zajednica na komemoracijama žrtava II. svjetskog rata i neposredno nakon njega, napose u Jasenovcu, te su utvr-

Biskup Škvorčević je dodao da uvažanim sudionicima susreta zajedno s msgr. Petrom Palićem, tajnikom HBK svjedoči poštovanje hrvatskih biskupa, ustvrdivši kako su kršćani, Židovi i muslimani baštinici Abrahamove vjere te se prepoznaju u tom svjetlu kao braća i da to žele snažnije svjedočiti u hrvatskom društvu i zauzimati se za vrijednosti koje su nam zajedničke.

đena zajednička načela po kojima će se ravnati u navedenom pitanju. Pored toga razgovaralo se i o mogućnostima suradnje vjerskih zajednica na drugim područjima te o zauzimanju za zajedničke vrijednosti u hrvatskom društvu. Susret je protekao u otvorenom i prijateljskom ozračju.

Otvoren natječaj za dodjelu stipendija

Na svetkovinu Sv. Lovre, 10. kolovoza, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritas, požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević otvorio je natječaj za stipendije Zaklade Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima u idućoj školskoj i akademskoj godini 2019./20. u kojemu pravo sudjelovanja imaju učenici i studenti s prebivalištem na području Požeške biskupije. Vlastoručno napisanoj molbi s naznakom za koju se potrebu traži stipendija potrebno je priložiti i ostale potrebne dokumente: (1) prijavu za dodjelu stipendije Zaklade na obrascu koji se može

preuzeti u Caritasu ili na web stranici; (2) pisanu preporuku župnika; (3) popunjeni i od župnika ovjereni obrazac Obiteljskog lista preuzetog u Caritasu ili na web stranici iz kojeg je vidljivo socijalno stanje podnositelja molbe; (4) kopiju osobne iskaznice, ukoliko je podnositelj molbe punoljetan, ili kopiju osobne iskaznice roditelja ili skrbnika, ukoliko je podnositelj stipendije maloljetan; (5) potvrdu o upisu podnositelja molbe u školsku ili akademsku godinu i o postignutim školskim ili akademskim uspjesima u prethodnoj godini, pri čemu veći prosjek ocjena daje prednost

u dodjeli stipendije; (6) broj tekućeg računa podnositelja molbe za uplatu odobrene stipendije, ili broj tekućeg računa roditelja ili skrbnika, ukoliko je podnositelj molbe maloljetan; (7) potvrda Porezne uprave o visini dohotka po članu obitelji za 2018. godinu

Natječaj traje do 30. rujna 2019. godine. Prijavu na natječaj možete donijeti osobno u tajništvo Caritasu Požeške biskupije, Vukovarska 7, Požega, ili poslati do 30. rujna na istu adresu.

Misa za Domovinu u požeškoj Katedrali

Prigodom Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja, 5. kolovoza u požeškoj Katedrali biskup Antun Škvorčević predvodio je misu zahvalnicu za domovinu te za poginule i nestale hrvatske branitelje. Koncelebrirali su župnici župa grada Požege te svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova.

Na slavlju su, među ostalima, bili nazočni Darko Puljašić, gradonačelnik Požege sa suradnicima, predstavnici Hrvatske vojske i policije, članovi braniteljskih udruga te obitelji poginulih i nestalih hrvatskih branitelja.

Uvodeći u misno slavlje i pozdravljajući nazočne vjernike, biskup Antun im je čestitao Dan pobjede i domovinske zahvalnosti te Dan hrvatskih branitelja. Posebni pozdrav zahvalnosti i poštovanja uputio je hrvatskim braniteljima te roditeljima i rodbini poginulih i nestalih branitelja. Pozvao je sudionike slavlja da našu hrvatsku slobodu povjere Isusovoj Majci, čiji spomendan danas slavimo, da bude moliteljica za naše hrvatsko dobro.

Marijanski znak

U homiliji biskup je podsjetio nazočne da danas liturgijski slavimo obljetnicu posvete rimske bazilike Svete Marije Velike, koja se u pučkoj pobožnosti naziva Gospa Snježna. Nakon što je ekumenski Efeški sabor 431. Mariju proglasio Bogorodicom, papa Siksto III. dao je izgraditi spomenutu baziliku kao prvu crkvu na kršćanskom zapadu u čast Mariji. Naglasio je kako je znakovito da su se važne hrvatske pobjede dogodile u marijanskom znaku. Tako je, dok se odvijala pomorska bitka kod Lepanta, 7. listopada 1571., u kojoj je udružena vojska kršćanske Europe, među kojima su bili i hrvatski mornari, prvi put porazila osmanlijsko brodovlje, kršćanski puk na poticaj pape Pija V. molio krunicu. Također, u bitci kod Petrovaradina, 5. kolovoza 1716., kršćanski vojskovođa Eugen Savojski pripisao je pobjedu nad Turcima moćnom Marijinom zagovoru. Konačno, hrvatsku pobjedu u Domovinskom ratu u akciji »Oluja«, 5. kolovoza 1995., hrvatski su branitelji izborili s oružjem u ruci i s krunicom oko vrata, a koju su njihove majke, supruge i djeca molili u domovima, crkvama i pred raspelima na ulicama sela i gradova. Biskup je ustvrdio da su na taj način hrvatski branitelji posvjedočili kako su prave i istinske samo one pobjede koje su ostvarene na častan način uz Božju pomoć i zagovor Isusove Majke. Naša hrvatska pobjeda u Domovinskom ratu plod je toga velikog hrvatskog molitvenog po-

kreta, zaključio je biskup. Također je ustvrdio da je Bog, koji je primio žrtvu svoga Sina Isusa Krista na križu, primio i žrtvu hrvatskih branitelja koji su položili svoje živote u Domovinskom ratu te je naglasio da je njihova snaga i pobjeda bila upravo u tom sjedinjenju njihove žrtve s Isusovom žrtvom na križu. Obraćajući se roditeljima i drugim članovima obitelji poginulih hrvatskih branitelja, biskup ih je pozvao da svoju bol zbog gubitka voljenih sinova, muževa i očeva sjedine s Marijom i prikažu Isusu Kristu i da u njegovoj pobjedi nad smrću pronađu svoju utjehu i nadu.

Logika davanja

Osvrnuvši se na naviještenu Božju riječ u misnim čitanjima, koja govori o hrani i vođama, biskup je ustvrdio da nam ona pomažu razumjeti ne samo prošle događaje Domovinskog rata nego i našu aktualnu situaciju. Govoreći o ulomku prvog čitanja iz Knjige brojeva, u kojem se pripovijeda kako su se Izraelci u pustinji požalili Mojsiju što svakoga dana moraju jesti jednoličnu hranu - mlinu koju im je Bog čudesno slao s neba - tražeći od njega da im pribavi mesa, što on nije mogao učiniti, biskup je napomenuo da je u evanđeoskom ulomku Isus Krist, za razliku od nemoćnog Mojsija, bio moćan kruhom i ribom čudesno nahraniti izgladnjelo mnoštvo. Međutim, naglasio je kako nakon besplatnog blagovanja kruha i ribe mnoštvo želi Isusa postaviti kraljem, a on to odbija, poučavajući ih

Naša hrvatska pobjeda u Domovinskom ratu plod je velikoga hrvatskog molitvenog pokreta, zaključio je biskup

neka ne budu ljudi koji samo žele nešto dobivati od svojih vođa, već trajno nastoje davati drugima i njima služiti, kao što je on dao sebe do kraja u smrt za nas te na taj način ostvario pobjedu nad smrću. Rekao je da su hrvatski branitelji, vođeni tom evanđeoskom logikom davanja sve do spremnosti položiti i vlastite živote, ostvarili pobjedu. Biskup je ustvrdio da naša hrvatska trenutačna muka najvećim dijelom leži u činjenici što postoje ljudi koji stalno samo žele nešto dobivati i koji nikad nisu zadovoljni onim što dobiju smatrajući kako bi trebali primiti više. Pozvao je nazočne na molitvu da nam Bog po zagovoru Isusove Majke daruje što više ljudi, napose onih na vlasti, koji će se nesebično zalagati za opće dobro.

Na svršetku misnoga slavlja biskup je Isusovoj Majci uputio molitvu za domovinu te zahvalio nazočnima što su posvjedočili da poštuju žrtvu koju su hrvatski branitelji upisali u našu hrvatsku slobodu i dostojanstvo. Zaželjevši da nam domovina Hrvatska bude sve bolja i sve ljepša, na sve nazočne zazvao je Božji blagoslov nakon čega je otpjevana himna »Lijepa naša«.

Požeški Stolni kaptol spomenuo se 19. obljetnice svoje uspostave

Na svetkovinu apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla u požeškoj je Katedrali obilježena 19. obljetnica uspostave požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra. Večernje euhari-

stijsko slavlje predvodio je prepošt Ivica Žuljević u zajedništvu s drugim kanonicima. U uvodu u misno slavlje prepošt je Žuljević spomenuo kako je Kongregacija za kler prije devetnaest

godina utemeljila Stolni kaptol dajući mu povijesni naziv srednjovjekovnoga Zbornog kaptola »Capitulum Poseganum Sancti Petri«. Duboki povijesni tragovi, nastavio je prepošt Žuljević,

koje baštinito od srednjovjekovnoga Zbornog kaptola, svjedočanstvo su bogate crkvene baštine i razvijenoga katoličkog života na našim prostorima te i Stolni kaptol u požeškoj mjesnoj Crkvi, vjeran višestoljetnoj baštini, želi dati svoj doprinos. U propovijedi je potaknuo vjernike da poput apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla budu hrabri i odvažni svjedoci kršćanske vjere i pripadnosti Isusu Kristu unatoč svim teškoćama i progonstvima. Apostolski prvaci, dodao je, riječju i djelom naviještali su Isusa Krista uskrsloga, njemu su predali svoj život i podnijeli mučeništvo i primili neveliki vijenac slave. Pri koncu misnog slavlja prepošt je čestitao kanonicima svetkovinu njihova zaštitnika i zahvalio im za njihov doprinos Stolnom kaptolu. Misno slavlje pjevanjem je uzveličao Katedralni zbor pod ravnanjem orguljaša i zborovođe Marija Večerića, a pridružili su im se i pjevači požeške Klape sv. Lovre.

Sjednica Stolnog kaptola sv. Petra

Pod predsjedanjem prepošta Ivica Žuljevića, a u nazočnosti biskupa dr. Antuna Škvorčevića, održana je 26. lipnja u Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi sjednica požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra. Nakon molitve prepošt Žuljević pozdravio je biskupa Antuna i nazočne kanonike. Poseban pozdrav uputio je novoimenovanim kanonicima Draženu Akmačiću i Mladenu Štivinju te im je poželio dobrodošlicu na njihovoj prvoj kaptolskoj sjednici. Napomenuo je da se sjednica održava neposredno pred svetkovinu sv. Petra, zaštitnika požeškoga Stolnog kaptola. Biskup Antun čestitao je novim kanonicima imenovanje te potaknuo da svojim vjernim vršenjem službe pridonese što boljem djelovanju Kaptola u skladu sa Statutom.

Prepošt Žuljević izvijestio je o nastavku radova na obnovi Staroga grada u Kaptolu, gdje se nastavlja s arheološkim istraživanjima i očekuje mogućnost njegove obnove iz europskih fondova.

Na sjednici su najprije razmatrala personalna pitanja. Kanonik pokorničar Antun Ćorković uputio je dijecezanskom biskupu molbu da zbog župnih i svetišnih obveza u Pleternici bude razriješen službe pokorničara, a prepoštu Kaptola poslao je molbu da zbog istih razloga bude oslobođen službe kantora. Većinom glasova njegova je molba prihvaćena te je za

službu kantora izabran novi kanonik, Mladen Štivin. Također je većinom glasova prihvaćen prijedlog dijecezanskog biskupa da za novog pokorničara imenuje kanonika Dražena Akmačića. Potom je kanonik kustos Mario Sanić podnio financijski izvještaj za 2018. godinu, kao i za prvih pet mjeseci 2019. godine te je prikazao trenutno stanje kaptolske blagajne. Razmotrena su pitanja gospodarskog stanja Kaptola i donesena odluka da se u Statut unese način financiranja Kaptola, imovina koju trenutačno

posjeduje – Stari grad u Kaptolu te obveze Kaptola s obzirom na Riznicu Katedrale i Dijecezanski muzej.

Prepošt Žuljević izvijestio je o nastavku radova na obnovi Staroga grada u Kaptolu, gdje se nastavlja s arheološkim istraživanjima i očekuje mogućnost njegove obnove iz europskih fondova. Također je izvijestio o tijeku radova u Katedrali s obzirom na restauriranje kanoničkih klupa i propovjedaonice kao i sanaciju vlage u kripti Katedrale i oko nje.

Hodočašće starijih i invalidnih osoba Požeške biskupije u Voćin

Hodočašće starijih i invalidnih osoba Požeške biskupije u Voćin održano je 7. lipnja, na šesnaestu godišnjicu kada je sv. Ivan Pavao II. okrunio lik Majke Božje Voćinske. Središnji dio hodočašća bilo je misno slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević koji je najprije pred likom Gospe Voćinske u ime hodočasnika uputio nekoliko pozdravnih poklika Isusovoj Majci, a oni su odgovarali pjevajući »Blažena ti što povjerova«. Voćinski župnik Ivan Ereiz pozdravio je biskupa, zahvalio mu za sve što čini za hodočasnike u svojoj pastoralnoj skrbi te mu je čestitao predstojeći imendan.

Marijina majčinska prisutnost

U svojoj uvodnoj riječi biskup je podsjetio na znakovitost ovog hodočašća jer se događa na dan kad je papa Ivan Pavao II. okrunio Gospin lik te u uskrsnom vremenu, neposredno pred svetkovinu Pedesetnice, koja nas podsjeća da je Marija s učenicima bila moliteljica za dar Duha Svetoga. Izrazio je radost što može predvoditi ovo slavlje s predstavnicima domova za starije i nemoćne osobe s područja Požeške biskupije i iz Pitomače u susjednoj Varaždinskoj biskupiji te je poimence nabrojao pojedine ustanove iz kojih dolaze i uputio pozdrav njihovim korisnicima i djelatnicima. Rekao je hodočasnici kako su na ovo hodočašće sa sobom ponijeli sve ono što je utkano u njihove životne sudbine te ih je pozvao neka sve to povjere Isusovoj Majci da moli s njima i za njih, za članove njihovih obitelji, za Crkvu u Hrvatskoj, napose za Požešku biskupiju, kao i za dobro naše domovine. U homiliji, podsjećajući na smisao hodočašća, biskup je kazao kako i ovdje u Voćinu stoljećima zrači snaga Marijine

majčinske prisutnosti te je izrazio uvjerenje da će se zbog toga i današnji hodočasnici u srcu osjećati dobro, lijepo i radosno i da će njihove životne tegobe postati lakše. Kazao je hodočasnici kako mu je poznato da oni u svojim ustanovama međusobno razgovaraju o mnogim temama: o svojim osobnim tegobama i poteškoćama, o onome što vide na televiziji ili čuju na radiju te je ustvrdio da, prebirući i komentirajući aktualna događanja, nerijetko ostaju zarobljeni nemoći da išta u njima poprave ili promijene na bolje.

Božja istina

Povezujući to iskustvo s naviještenom Božjom riječju, biskup je podsjetio kako u ulomku prvog čitanja iz Djela apostolskih sv. Pavao svjedoči da je tako bilo i u njegovo doba, ali da je on velikom strastvenošću u razgovoru s političarima, članovima Velikog vijeća, u sinagogama i na drugim mjestima gdje je susretao ljude nastupao s Božjom istinom koju nam je objavio Isus Krist. Naglasio je kako se Pavlov navještaj o Isusovoj pobjedi nad smr-

ću nije svidao tadašnjim moćnicima, židovskim glavarima i rimskim vlastodržcima, koji su ga zbog toga progonili i dovlačili u sudnice da ga ušutkaju, pa čak i osude na smrt. Napomenuo je kako je sv. Pavao, kako svjedoči sv. Luka u današnjem prvom čitanju, iskoristio i svoje pravo da kao rimski građanin prizove na carev sud u Rimu, i to prvenstveno kako bi i njemu i drugima u Rimu navijestio kako je Isus Krist pobjednik nad smrću i da je u njemu naša sudbina. Biskup je potaknuo hodočasnike da i oni poput sv. Pavla u razgovore o svojim slabostima, nemoćima i umiranjima uključe Isusa Krista i da se obnove u istini kako oni nisu neki izgubljeni pojedinci, nego ljudi za koje je on iz ljubavi položio svoj život i koje će zagrljene svojom pobjedničkom ljubavlju izbaviti od smrti i podariti im vječni život.

Pozvao je hodočasnike da se na tragu Isusova pitanja Petru: »Ljubiš li me

više nego ovi?» u svojim domovima, kao korisnici i djelatnici, natječu u ljubavi jedni prema drugima svjedočeći na taj način vještinu plemenitosti svoga duha. Kad volimo jedni druge, zapravo volimo Isusa Krista, a on nas po toj ljubavi otima iz ralja smrti, ustvrdio je biskup. Potaknuo je nazočne da pred voćinskim likom Blažene Djevice Marije s Isusom u naručju otvore svoje živote Pobjedniku nad smrću te ih njezinim zagovorom zahvati njegova ljubav, koju slavimo u svetoj misi, moćna podariti im vječni život.

Na svršetku misnog slavlja biskup je zahvalio svima koji su pomogli starijim i invalidnim osobama doći na ovo hodočašće, kao i za sve dobro koje im čine služeći im i skrbeći za njih, bilo kao socijalni djelatnici, bilo kao svećenici. Rekao je da odu s ovog hodočašća u svijesti da je svatko od njih velika dragocjenost u Božjim očima.

Biskup je pozvao hodočasnike da se na tragu Isusova pitanja Petru: »Ljubiš li me više nego ovi?« u svojim domovima, kao korisnici i djelatnici, natječu u ljubavi jedni prema drugima svjedočeći na taj način vještinu plemenitosti svoga duha.

Blagoslov nove kapele u Dobrovcu

Biskup je zaželio sudionicima slavlja da Presveto Srce Isusovo, kojem je ova kapela posvećena, neprestano izliva u njih svoju snagu i moć kako bi usred današnjeg svijeta bili Božji i širili u lijepoj našoj Domovini ono što je plemenito, lijepo, dobro, radosno i istinski ljudsko.

U nedjelju 4. kolovoza biskup Antun Škvorčević predvodio je slavlje blagoslova novoizgrađene kapele Presvetog Srca Isusova u Dobrovcu u župi Lipik. Na slavlju su bili nazočni lipički gradonačelnik Vinko Kasana i članovi gradske uprave. Na početku slavlja lipički župnik Jozo Zorić podsjetio je nazočne da je prva kapela u Dobrovcu izgrađena 1929. godine, a da je koncem sedamdesetih godina prošlog stoljeća kapela postala premalena zbog doseljavanja ljudi iz livanjskog i banjalučkog kraja te da je pod vodstvom tadašnjeg župnika Tome Sruka proširena i dograđena. Nažalost, desetak godina kasnije, za vrijeme Domovinskog rata, kapela je miniranjem razorena. Nakon oslobođenja i povratka mještana u oslobođena područja lipičke i čagličke župe, najprije se pristupilo izgradnji nove župne crkve u Lipiku, a žitelji Dobrovca su se na misna slavlja okupljali u prostoru mjesne škole. Gradnja kapele započeta je prije tri i pol godine po projektu koji je izradila Ivana Ferenc iz Požege, a radove je izvelo poduzeće «Lonja Strug» iz Kutine. Zahvalio je biskupu Antunu za brigu kojom je poticao i pratio te materijalno pomagao nastojanja oko ponovne izgradnje u ratu srušenih sakralnih objekata u ove dvije župe te mu je poželio srdačnu dobrodošlicu. Potom je mladi bračni par, Elizabeta i Tomislav Kužilek, pozdravio biskupa Antuna u ime svih stanovnika Dobrovca.

Za duhovni rast

Zahvalivši na riječima dobrodošlice, biskup Antun pozdravio je nazočne vjernike, osobito mještane Dobrovca, rekavši da je došao podijeliti s njima radost zbog još jedne njihove i naše zajedničke pobjede – izgradnje kapele Presvetog Srca Isusova. Rekao je da je znakovito što s se slavlje njezina blagoslova održava neposredno pred Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Time su željeli poručiti da u središtu njihovih razmišljanja nije osvetničko raspoloženje zbog ratnih stradanja i razaranja, nego radost zbog hrvatskih pobjeda, ne samo u Domovinskom ratu nego i nakon njega. Poručio je nazočnima da će se te pobjede i dalje događati ako među njima bude postojala povezanost, poštovanje i sloga. Poseban pozdrav uputio je nazočnim braniteljima rekavši da su oni u ono teško ratno doba dobro znali što trebaju učiniti za slobodu svoje obitelji, domovine i Crkve, spremni položiti i vlastiti život. Pozvao je prisutne da u činu blagoslova povjere Bogu ovu ka-

pelu i da on pomogne kako bi im ona bila na duhovni rast i izgradnju zajedništva Crkve.

Bogatiti se u Bogu

U homiliji biskup je podsjetio na mučno iskustvo stradanja i razaranja u Domovinskom ratu, kad su mnogi žitelji lipičkog kraja materijalno sve izgubili, ali ostali časni ljudi potvrdivši biblijsku istinu o ispraznosti i prolaznosti materijalnih dobara. Podsjetio je da se tada u Hrvatskoj mnogi ljudi, osobito hrvatski branitelji, nisu dali uplesti u zlo i mržnju, nisu bili protiv drugih nego su očitovali svoju ljudskost tako što su se svrstali na stranu obrane svoga doma, obitelji i domovine. Usporedio je naše iskustvo razaranja u Domovinskom ratu s iskustvom sv. Antuna Pustinjaka, koji se odrekao bogatstva i otišao živjeti u pustinju da bi, lišen svih materijalnih dobara, pronašao Boga. Kao da je Bog htio dopustiti materijalna razaranja kod nas, da ostanemo bez igdje ičega kako bismo shvatili da u smrti ostavljamo sve što smo stekli na ovome svijetu te da nam u konačnici ostaje samo on, zaključio

je biskup. Poručio je nazočnima da su izgradili ovu kapelu da bi se u njoj bogatili u Bogu, kako nas potiče Isus u današnjem evanđelju.

Na svršetku misnog slavlja biskup je zahvalio svima onima koji su novčano, molitveno i na druge načine pomogli izgradnju kapele. Ponačnije župniku Joži Zoriću za ono što je učinio u izgradnji ove kapele, kao i za sve ono što je kao župnik u Lipiku i Čagliču učinio tijekom osam godina, te mu je zaželio blagoslovljen rad u susjednoj župi Pakrac, čijim je župnikom nedavno imenovan. Zahvalio je gradonačelniku Vinku Kasani i njegovim suradnicima za njihov doprinos u izgradnji ove kapele, kao i za sve ono što čine u izgradnji župne crkve u Čagliču koja je u tijeku. Zahvalio je nazočnim braniteljima i ujedno im čestitao Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Osobitu zahvalnost iskazao je gospodinu Vladi Propadalu i gospođi Maji Pavić za njihovo višegodišnje savjesno i požrtvovno služenje te im je uručio svoju osobnu medalju s Poveljom zahvalnosti.

Susret ravnatelja, vjeroučitelja i duhovnika katoličkih škola

Udvorani sv. Lovre u Biskupskom domu u Požegi 5. srpnja, pod predsjedanjem Ivica Žuljevića, predstojnika Ureda za katoličke škole, održan je susret ravnateljâ katoličkih škola u Požeškoj biskupiji kojemu je nazočio i biskup Antun Škvorčević. Nakon molitve biskup Antun pozdravio je Ivicu Bedeničića, ravnatelja Katoličke gimnazije u Požegi, Mariju Voronjeckog, ravnatelja Katoličke klasične gimnazije u Virovitici, Franu

Barišića, ravnatelja Katoličke osnovne škole u Požegi, Marija Večerića, ravnatelja Katoličke osnovne škole u Virovitici te Krunoslava Jurakovića, ravnatelja Katoličke osnovne škole u Novskoj. Na susretu su bili i vjeroučitelji i duhovnici u navedenim školama.

Biskup je podsjetio nazočne na bogatu povijest zgrade Biskupskog doma u kojem se nalaze i njezinu povezanost sa školstvom. Izgradili su je isusovci, početkom 18. stoljeća, koji

su došli u Požegu 1698. i već sljedeće godine osnovali glasovitu gimnaziju. Pored toga su se bavili i drugim nastojanjima oko odgoja i obrazovanja mladih naraštaja. Istaknuo je činjenicu da su isusovci smatrali kako je ljude na ovim prostorima potrebno, nakon oslobođenja od osmanlijske vlasti, evangelizirati pomoću obrazovanja. Na tom tragu, rekao je, nakon osnutka Požeške biskupije, nastojali smo u novim okolnostima odgojem i obrazovanjem mladih naraštaja evandeoskim putem služiti čovjeku. Zahvalio je ravnateljima što su se uključili u to nastojanje Požeške biskupije. Zahvalio je dosadašnjem ravnatelju Katoličke klasične gimnazije u Virovitici, Mariju Voronjeckom, za njegov petogodišnji mandat na toj dužnosti i poželio mu uspjeh u drugoj službi, a novoj ravnateljici Marijani Novak Stanić izrazio dobrodošlicu i Božji blagoslov u radu. Biskup je potom naglasio kako su za identitet

katoličkih škola osobito važni vjeroučitelji i duhovnici te da je stožerni predmet u katoličkim školama vjeronauk, ali ne toliko kao predmet koji pruža informacije o vjeri, nego onaj koji vjeroučenike i djelatnike škole nastoji uvoditi u život po vjeri. Zato je važno provjeravati kako se u katoličkim školama u okviru plana i programa provodi nastava vjeronauka u skladu s načelima koja donose crkveni dokumenti. Zatim su ravnateljji izvijestili o protekloj nastavnoj godini. Razmotrena su određena pitanja koja se odnose na plan i program produženog boravka, uloga duhovnika i vjeroučitelja u katoličkim školama, pristup učenicima i roditeljima, rad s nadarenim učenicima. Na kraju susreta predstojnik Ureda, Ivica Žuljević, zahvalio je ravnateljima za njihovo služenje djeci i roditeljima te najavio i pozvao ih na otvorenje nove zgrade katoličke škole i sportske dvorane u Virovitici idućega 7. rujna.

Duhovne vježbe za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri

Od 3. do 5. srpnja u Domu sv. Augustina u Velikoj održane su duhovne vježbe za pedesetak vjeroučitelja laika i odgojiteljica u vjeri s područja Požeške biskupije koje je vodio karmelićanin o. Danijel Čolo, župni vikar Župe Uznesenja BDM u Remetama. Na samom početku duhovnih vježbi pozdrav svim sudionicima uputio je Robert Kupčak, predstojnik Katehetskog ureda, izražavajući radost i zahvalnost vjerouči-

teljima i odgojiteljicama što su odvojili svoje vrijeme kako bi ga posvetili jačanju svoje duhovne dimenzije koja je okosnica vjerodostojnoga vjeroučiteljskog i odgojiteljskog svjedočenja i rada u školama i predškolskim ustanovama u kojima vrše svoje poslanje.

Nakon zaziva Duha Svetoga kojim su oraspoložili i otvorili svoje srce za Božja nadahnuća, vjeroučitelji i odgojiteljice u vjeri tijekom su tri dana pod vodstvom o. Danijela promišlja-

li o plodovima Duha za koje treba svakodnevno moliti, ali koje i sami trebaju njegovati u svome životu. Plodovi Duha od velike su im pomoći u njihovome svakodnevnom osobnom i obiteljskom životu te nošenju vlastitih slabosti i tereta kao i poslanju u školama i predškolskim ustanovama – napose u odnosu prema djeci, ali i roditeljima te kolektivu s kojim rade. Dnevni ritam duhovnih vježbi bio je prožet molitvom i razmatranjima,

osobnom i zajedničkom pobožnošću, prigodom za slavlje sakramenta pomirenja te osobnim razgovorom s o. Danijelom, a vrhunac svakoga dana bila je sveta misa s propovijedi. Voditelj duhovnih vježbi na jasan je i konkretan način kroz mnoštvo primjera i osobnih iskustava svjedočio koliko je teško, ali u isto vrijeme blagoslovljeno, živjeti po Bogu ne ravnajući se s instinktivnim tjelesnim nagnućima, nego po vjeri i poticajima Duha.

Misa zahvalnica za učenike požeških katoličkih škola

Na završetku školske godine, 13. lipnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je u Katedrali sv. Terezije Avilske u Požegi zahvalno euharistijsko slavlje za učenike i djelatnike Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi kao i drugih škola grada Požege.

Koncelebrirali su Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije, Mladen Štivin, katedralni župnik, Marijan Pavelić i Ivica Bošnjak, vjeroučitelji u spomenutim školama, svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova te župni vikari grada Požege. Pozdravljajući na početku misnog slavlja nazočne učenike, biskup je rekao kako se raduje s njima što je još jedna školska godina stigla svome kraju. Izrazio je uvjerenje da su ove školske godine nastojali biti marljivi, što se vidi i po njihovim ocjenama, na čemu im je čestitao. Kazao je kako želimo zahvaliti Bogu za sve ono što je njegovom pomoći ostvareno u ovoj školskoj godini, ali i moliti za oprost svega onoga što možda nije bilo dobro. Kazao je da svoju zahvalnost Bogu želimo izreći zajedno sa sv. Antunom, čiji blagdan danas slavimo.

Ljubi Boga i bližnjega

U homiliji biskup je učenicima rekao kako se na kraju školske godine treba zaustaviti, razmotriti što se to dogodilo i Bogu reći: „hvala“. Ustvrdio je kako su u školi učili o mnogim zakonitostima prirode, svemira i stvarnosti oko nas te tako rasli u znanju. „No, je li dostatno za naš život samo to da imamo puno znanja?“ zapitao je biskup. Na temelju prvog čitanja iz Pavlove poslanice Korinćanima protumačio je učenicima kako postoje zakonitosti po kojima mi ljudi trebamo živjeti da bismo rasli u dimenziji duha i ostvarili smisao svoga postojanja. Upozorio je na tvrdnju sv. Pavla kako postoji Moj-sijev, odnosno Isusov nauk koji valja slijediti, ali da je on na neki način prekriven određenim zastorom koji nam priječi prepoznati sebe u njegovoj istini i slijediti je. Istaknuo je da postoje ljudi kod kojih je taj zastor dignut budnošću njihove vjere pa oni ulaze u

dublje zakonitosti našeg postojanja, ne samo prirodne o kojima se uči u školi nego one Božje po kojima treba živjeti. Istaknuo je da je savjest duhovna sastavnica našeg bića kroz koju vidimo tko smo i što trebamo činiti da bismo živjeli po Božjim zakonitostima. Ustvrdio je kako nije dovoljno poznavanje deset zapovijedi Božjih, nego je presudan život u skladu s njima, odnosno u skladu s dvjema zapovijedima u koje je Isus sažeo sve druge: Ljubi Boga i bližnjega.

Biti mudar

Biskup je potom pojasnio kako se u katoličkim školama nastoji pomoći učenicima da steknu što veća znanja o zakonitostima svijeta, ali da im je još više stalo do toga da oni postanu veliki ljudi po dubokoj povezanosti s Isusom Kristom i življenju Božjih zakonitosti koje su u njihovim savjestima i u srcu. Potaknuo je učenike da upravo tako i oni nastoje činiti kako bi iskusili svu dubinu i ljepotu života u školi i obitelji. Zaključio je kako će nam biti dobro onda kad svatko od nas poraste u onome što nam je obznanio Isus, kad budemo ispunjeni iznutra, postanemo veliki ljudi. Na to se opredijelio sv. Antun, kojega danas slavimo. On je Isusa prihvatio cjelovitim povjerenjem i nastojao živjeti po onome na što ga je on poticao i to svjedočio te pokretao tako ljude da budu veliki. Zaključio je kako je mudar onaj koji se poput sv. Antuna

cjelovitim opredjeljenjem trudi oko Božjih zakonitosti te tako stječe duboko i veliko iskustvo života. Na kraju je potaknuo učenike da zahvale Bogu za sve one koji su im bili dobri u ovoj školskoj godini, posebno za roditelje, učitelje i vjeroučitelje koji su ih poticali da budu Božji.

Nakon popričesne molitve svi nazočni su iskazali Bogu zahvalnost pjevanjem himne „Tebe Boga hvalimo“. Potom je ravnatelj Katoličke gimnazije, prof. Ivan Bedeničić, uputio biskupu zahvalu i imendansku čestitku u ime svih nazočnih, a po jedan predstavnik učenika i nastavnika uručili su mu cvijeće.

Oproštaj od devete generacije maturanata u Požegi

U četvrtak 27. lipnja u Dvorani sv. Terezije u Požegi održana je svečanost oproštaja od devete generacije maturanata Katoličke gimnazije. Osim maturanata u pratnji roditelja i prijatelja svečanosti je nazočio osnivač škole, biskup Antun Škvorčević, predstojnik biskupijskog Ureda za katoličke škole Ivica Žuljević te djelatnici škole na čelu s razrednicima i ravnateljem Ivanom Bedenićem.

Program su vodile razrednice Milena Škoda i Katarina Soldo Obućina, a svečani ton programu svojim su nastupima dali učenici školskog zbora i naši maturanti. Nakon uvodne

molitve i glazbenog izričaja maturantima i njihovim gostima kratko su se obratile razrednice i ravnatelj škole. Potom je riječi pozdrava i zahvale nazočnima uputio biskup Škvorčević koji je također ohrabrio maturante za sve ono što im tek slijedi.

Nakon pozdravnih govora maturant Filip Kovačić nastupio je s monologom „Izaberi život“ s kojim je ove godine predstavljao školu na državnoj smotri LiDraNo.

Brigom profesorice Martine Gucek svim maturantima koji su ostvarili uspjehe na različitim natjecanjima uručene su nagrade, a Nastavničko je vijeće proglasilo Mateu Pauković najboljom učenicom generacije. Matea je u ime maturanata izrekla zahvalni govor upućen svima koji su doprinijeli njihovu rastu: od biskupa, preko školskih djelatnika, do roditelja i prijatelja. Potom je članica dramske družine Paula Kosac nastupila kazivanjem poezije pod nazivom „Kist“. Vrhunac večeri svakako je bila podjela svjedodžbi i upis u Knjigu prijatelja škole. Na samom kraju Matea Pauković predstavila se kazivanjem poezije „Igračka vjetrova“, a svečanost je završila himnom „Gaudeamus“ i zajedničkim fotografiranjem. Susret maturanata, roditelja i njihovih prijatelja s djelatnicima škole nastavio se opuštenijim druženjem na svečanom domjenku.

Svečana podjela svjedodžbi u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici

U Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici 27. lipnja održana je svečana podjela svjedodžbi ovogodišnjoj generaciji maturanata. Maturanti su prvo otpjevali pjesmu Gaudeamus, a potom je razrednik, prof. Hrvoje Drvenkar, održao uvodni govor u kojem je naglasio važnost ovog događaja i zahvalio maturantima, roditeljima, školi, Crkvi i Gospodinu za srednjoškolski hod maturanata. Uslijedila je podjela svjedodžbi svakom od maturanta, a tom prilikom oni su se upisali u knjigu prijatelja Škole, u trajan spomen na ovaj događaj. U ime maturanata prigodan govor održala je Iva Slavić, koja je kao najučenica škole dobila na dar Jeruzalemsku Bibliju i cvijeće.

Nakon službenog dijela druženje je nastavljeno za zajedničkim stolom.

Biskupijski susret ministranata

Biskup je pozvao ministrante na molitvu da ne budu samo vjerni u ministriranju nego i neka duhovno rastu i izgrađuju se te da na taj način postanu osjetljivi u duši za Božji govor i prepoznaju njegov poziv da krenu putem svećeničkog ili redovničkog zvanja.

U Požegi je 25. lipnja održan biskupijski susret ministranata. Program je započeo u Dvorani sv. Terezije Avilske kratkim video-zapisom o ministrantskoj službi i duhovnom pozivu koji je pripremio Marijan Pavelić, biskupijski povjerenik za pastoral duhovnih zvanja. Uslijedilo euharistijsko slavlje s procesijom ministranata od crkve sv. Lovre, koje je uz koncelebraciju dvadesetak svećenika u požeškoj Katedrali predvodio biskup Antun Škvorčević. Na početku misnog slavlja biskup je rekao kako ovim susretom želimo posvjedočiti koliko je ministrantska služba važna u Crkvi, a osobito njihovo služenje pri oltaru. Pozvao ih je na molitvu da ne budu samo vjerni u ministriranju nego i neka duhovno rastu i izgrađuju se te da na taj način postanu osjetljivi u duši za Božji govor i prepoznaju njegov poziv da krenu putem svećeničkog ili redovničkog zvanja. Pozvao ih je, također, da mole za svoju Domovinu, kad slavimo Dan hrvatske državnosti, napose da oni, koji su na vlasti, uz Božju pomoć pridonese da u njoj bude više sloge, zajedništva i rada na dobro svih njezinih građana.

Ljepota služenja

U homiliji biskup je s nazočnim ministrantima zapodjenuo razgovor o ljepoti ministrantske službe. Prisjetio se vlastitoga ministrantskog iskustva i ustvrdio kako ministranti, kad uz svećenika pri oltaru sabrano slave otajstvo Isusove blizine i ljubavi, postaju u svojim srcima dionici one ljepote koju je Isus ostvario na križu kad je sebe

dao za nas. Kazao je ministrantima da je na današnji dan, 25. lipnja 1972., u zagrebačkoj Katedrali bio zaređen za svećenika istaknuvši da je tog nadneva u njegovoj rodnoj župi Davor dan godišnjeg klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom. Rekao je ministrantima da želi zajedno s njima zahvaliti Bogu za dar svoga svećeništva, kao i za milost koju mu je udijelio - da mu i u svojim slabostima može biti vjerran. Govoreći o razlozima zbog kojih je volio biti ministrant, biskup je među ostalim spomenuo da je uvijek imao osjećaj kako ga ministriranje stavlja u stanje posebne Božje blizine i da mu je zato pri oltaru uvijek bilo lijepo. Tom iskustvu ljepote bogoslužja uvelike je doprinio ondašnji župnik koji je za slavljenje svete mise organizirao ministrante i pjevače te osobe koje su se brinule da oltar bude ukrašen i sve drugo u crkvi lijepo uređeno. U takvom okruženju osjetio je kako ga Bog zove da bude svećenik. A kad su mu dušu obuzimale sumnje kako on možda ipak nije za svećenika, njegov ga je župnik hrabrio govoreći mu neka se ne boji prihvatiti Božji poziv jer će mu on pomoći da nadvlada sve poteškoće. Dodao je kako se i nakon preseljenja iz Davora u Slavonki Brod uključio u tamošnju zajednicu ministranata te odande zajedno s još trojicom pri-

jatelja krenuo u sjemenište. Izrazio je radost što je uz Božju pomoć te uz potporu mnogih molitelja mogao postati svećenik i 47 godina služiti Božjem narodu. Rekao je kako je za svoje mladomisničko geslo izabrao redak iz Knjige Izaije proroka iz koje smo čuli ulomak u današnjem prvom čitanju: »Ne boj se, imenom sam te zazvao, ti si moj«.

Duhovni poziv

Povezujući iskustvo svoga duhovnog poziva s onim što govori prorok Izaija u prvom današnjem čitanju, gdje Bog na prorokova usta članovima svoga naroda usred najvećih nevolja koje su ih zadesile u babilonskom sužanjstvu poručuje neka se ničega ne boje jer ih on voli i da će sve učiniti da ih izbavi iz životnih nevolja, biskup je poručio ministrantima kako i njih Bog voli i da neke od njih - unatoč njihovim slabostima - želi pozvati da postanu svećenici kako bi po njima svom narodu učinio mnoga dobra.

Pri svršetku misnog slavlja ministranti su, predvođeni biskupom, povjerali sebe i svoje služenje Isusu Kristu moleći ministrantsku molitvu te pjevajući geslo „Evo me, Gospodine, ti si me pozvao“. Potom je Luka Fridl, ministrant i animator iz župe Đurđevac, u ime prisutnih ministranata

zahvalio biskupu za brigu i pažnju koju im iskazuje, a Marta Blagojević iz župe sv. Antuna Padovanskog u Našicama i Krešimir Živanić iz župe Velika, uručili su mu cvijeće. Biskup je zamolio Gospodina da blagoslovi njihovu plemenitost kako bi sve što rade bilo na njihovo dobro, na dobro njihovih župa i naše Biskupije. Nakon okrepe uslijedio je zabavni program uz igre u dvorištu biskupijskog Odgojno-obrazovnog centra, predvođen animatorima koji su prošloga tjedna završili specijalizaciju upravo za rad s ministrantima u župi.

Kamp za mlade u Dubokoj pokraj Velike

Organizaciji Povjerenstva Požeške biskupije za pastoral mladih u blizini Velike, na lokaciji „Duboka“ u Parku prirode Papuk, od nedjelje 21. do subote 27. srpnja održan je Biskupijski kamp za mlade. Oslanjajući se na iskustvo kampova u organizaciji SKAC-a i MAGIS-a iz Zagreba, nakana je biskupijskog kampa za mlade ponuditi mladima iskustvo drugačijeg i sadržajno ispunjenog druženja u prirodi pomažući im tragati za Božjom blizinom i oslušivati poticaje njegovu Duha za njihov život, osobito u promišljanju pri odabiru životnog poziva.

Dnevni red kampa bio je prožet molitvom, radom i zabavom, a vrhunac svakoga dana bilo je zajedničko euharistijsko slavlje. Tijekom nepunih sedam dana uz 20-ak mladih cijelo su vrijeme bili animatori, među kojima su posebno mjesto zauzeli mladi vjeroučitelji te trojica svećenika – Krunoslav Siroglavić, biskupijski

povjerenik za pastoral mladih, ujedno i voditelj kampa, te Marijan Pavelić i Roko Ivanović, članovi istog Povjerenstva. Tema ovogodišnjega biskupijskog kampa za mlade na koju se oslanjao sav duhovni program kampa bila je „Učitelju, gdje stanuješ? (Iv 1,38)“, a nadovezala se na ovogodišnji biskupijski križni put mladih.

Boraveći u prirodi, podalje od rutine svakodnevice, mladi su imali priliku iskusiti zajedništvo u radu i molitvi te tragati za Bogom, zajednički i osobno, te ga pronalaziti u suživotu s prirodom i drugim ljudima, a napose u sakramentu euharistije i pomirenja. Kroz duhovne razgovore sa svećenicima mladi su dijelili svoje mladenačke probleme i pitanja nastojeći naći odgovore u skladu s Božjim zakonima.

Pozitivni utisci mladih sudionika kampa poticaj su i ohrabrenje za organizaciju kampa za mlade u ovakvom obliku u godinama koje slijede.

Četverodnevni oratorij u župi Sirač

Župa Pohoda Blažene Djevice Marije u Siraču, u suradnji sa župnicima iz Badljevine i Daruvara, brojnim animatorima, vjernicima te volonterima, organizirala je već drugu godinu za redom Oratorij za djecu i mlade s ciljem približavanja djece živom Bogu i zajednici na zdrav i zabavan način. Prošle je godine oratorij trajao 3 dana, a sudjelovalo je 45 djece koja su ga izrazito prihvatila. Ove godine na njemu je sudjelovalo 60-ak djece do 16 godina, trajao je od 25. do 29. lipnja u izletištu Krčevna. Svaki od ova 4 dana sastojao se od sporta, igre, kreativnih radionica, pjesme, plesa, molitvenog dijela te duhovne formacije, a u kojima su se obrađivale teme kao što su darovi Duha Svetoga, molitva, opasnosti New Agea. Također, djeca su u sklopu oratorija išla na jednodnevni izlet u Bašku na kupanje i druženje, a progovorilo se i o opasnostima narodnjačke i elektronske glazbe, noćnog života te stila odijevanja. Posljednji je dan gostovao, pjevao i svjeđočio pjevač duhovne glazbe, Matej Galić, a zatim su djeca imala pripremu za svetu ispovijed. Oratorij je završio svetom misom s roditeljima. (M. Gluščić)

Ljetni oratorij za djecu i mlade u Virovitici

Inicijativu su pokrenuli srednjoškolci, a sva tri virovitička župnika spremno su prihvatila suradnju i mnogo pomogla svojim angažmanom, iskustvom i razumijevanjem. Animatori su također zahvalni i salezijancima koji su ih osposobili za rad s djecom, zatim vjeroučiteljima koji su im dopustili da na nastavi vjeronauka predstave djeci u osnovnim školama oratorij, kao i roditeljima koji su bili velika podrška.

Program ljetnog oratorija održava se od ponedjeljka do četvrtka u popodnevnom terminu, od 15 do 19 sati, a također se ide i na dva izleta: u Požegu i Daruvarske toplice. U Požegi ih je 5. srpnja, na dan utemeljenja Požeške biskupije, u crkvi sv. Lovre primio biskup Antun Škvorčević upoznavši ih s poviješću te crkve te sa značenjem mjesne Crkve za ove prostore. Slijedio je posjet požeškoj Katedrali, Dijecezanskom muzeju, sestrama klarisama i Župi sv. Leopolda Mandića.

-Veliko nam je zadovoljstvo što im tako možemo uljepšati ovo ljeto i naučiti ih nešto o Gospodinu Isusu - poručuju virovitički župnici.

U Virovitici se gotovo cijelo ovo ljeto, točnije od 24. lipnja do 29. kolovoza, održava ljetni oratorij za djecu i mlade. Ljetni oratorij jedno je posebno iskustvo koje u crkvenom dvorištu okuplja mlade tijekom ljetnih praznika. Molitvom, igrom, prak-

tičnim radionicama, sportom, plesom, pjesmom i drugim aktivnostima polaznici oratorija stječu vještine i odgoj u cjelovitosti (tijelo, srce, pamet, duh).

Virovitički oratorij, posvećen Bezgrešnom Srcu Marijinom, započeo je s radom prošle godine. Na njemu je

50-ak djece i 10 mladih animatora. Nastavilo se s radom i tijekom školske godine različitim redovitim tjednim aktivnostima i blagdanskim oratorijima, a sada se na ljetni oratorij prijavilo čak stotinjak djece. U organizaciji sudjeluje 20-ak mladih animatora.

U župama Davor i Orubica održan oratorij pod sloganom »Svet (il)i ništa«

U župi Orubica i Davor od 3. do 6. srpnja održan je salezijanski ljetni oratorij pod sloganom »Svet (il)i ništa«. Salezijanski bogoslovi Ante Bulat i Bruno Rabuzin mladima su i djeci pokazali pjesmom, igrama, služenjem i radošću kako Isus može ući u svako srce i da naša ljubav bude Isusova ljubav prema svakoj osobi i prema svakome djetetu koje nam je bilo povjereno.

Tijekom četiri dana izmjenjivale su se molitve, pjesme, igre, suze, osmijesi te skečevi koji su na primjeru sv. Dominika Savija pokazali da je biti svet teško, ali nije i nemoguće. Don Bosco je mladom Dominiku preporučio četiri pravila za put svetosti: biti prijatelj sa svima, biti prijatelj s Isusom i Marijom, izvršavati svoje obaveze i biti radostan. Ta pravila bila su niti vodilje kroz četi-

ri dana radosti, zajedništva, igara i smijeha.

Župnik Mario Cimbal koji je s velikom radošću podržao mlade u organizaciji ovoga projekta izuzetno je zahvalan svima njima, posebno animatorima, ali i roditeljima.

- Dugo nisam vidio da djeca mogu biti ovako radosna i to pomoću samo jednoga malog oblika pažnje i ljubavi koja im se pruži. Oni su na to mnogostruko više uzvratili. Velika je radost vidjeti i zajedništvo naših mladih iz

obje župe kao i njihov duhovni rast - istaknuo je župnik.

A voditelj i organizator Dječjeg ljeta i ostalih aktivnosti koje se odvijaju u župi Orubica, a od ove godine i u župi Davor, Antonio Rizvić nadodao je: »Velika je stvar napravljena na zajedništvu, a posebno na zajedništvu mladih naših dviju župa te s radošću gledam u budućnost i buduće projekte koji su pred nama. Velika hvala svim animatorima koji su dali svoje srce, duh i tijelo.« (A. Rizvić)

Antunovski koncert u požeškoj Katedrali

U predvečerje spomendana sv. Antuna Padovanskog i imendana biskupa Antuna Škvorčevića, 12. lipnja, u požeškoj Katedrali održan je svečani Antunovski koncert, iznimni glazbeno-kulturni događaj koji je krasila sadržajna raznolikost, kvaliteta programa i njegove izvedbe.

Nastupila četiri zbora

Uz brojne ljubitelje sakralne glazbe, koji su ispunili požešku Katedralu, uz svečara biskupa Antuna nazočni su bili brojni svećenici kao i predstavnici javnog i kulturnog života Grada Požege.

Koncert je započeo skladbom J. S. Bacha „Konzert za obou i violinu BWV 1060 (Allegro)“ koju je izveo komorni ansambl. Nakon toga katedralni komorni zbor izveo je skladbu J. S. Bacha

„Aus der Tiefen, rufe ich, Herr, zu dir BWV 131 (Adagio, Vivace)“ te skladbu W. A. Mozarta „Laudate Dominum KV 339“ u solističkoj izvedbi Gabrijele Škrabal. Nastupila su zatim dva dječja zbora Katoličke osnovne škole pod

Biskup je pojasnio kako nas glazba podsjeća da ne pripadamo samo zemlji nego nebu koje je naše ishodište i cilj

ravnanjem prof. Ljube Šolić. Izveli su sljedeće skladbe: G. Guiraud „Ave Regina Caelorum“; I. Peran „Slavimo te“; N. N. „Na babilonskim obalama“; G. Aichinger „Laudate Dominum“; M. Martinjak „Nebo se rastvara“; N. N. „Ti si moje sve“. Potom je orguljašica Katarina Javora na orguljama solistički odsvirala skladbu J. S. Bacha „Concert BWV 1065 (Allegro)“. Uslijedio je nastup mješovitog zbora požeške Glazbene škole koji je otpjevao sljedeće skladbe: V. Lisinski „Cum invocarem“; G. Faure „Cantique de Jean Racine, op. 11“; C. Johengen „At the table of the world“. Zatim je nastupio Katedralni mješoviti zbor sa skladbama J. S. Bacha „O Jesu Christ mein's Lebens Licht BWV 118“ i F. Schuberta „K'o košuta“. Na kraju koncerta prisutnu publiku oduševio je katedralni mješoviti zbor zajedno s mješovitim zborom požeške Glazbene škole izvedbom skladbe W. A. Mozarta „Gloria“ KV 257 (iz „Credo Messe“).

Moć glazbe

U ime svih nazočnih generalni vikar Josip Krpeljević uputio je biskupu slavljenuku Antunu imendansku čestitku, a potom i jedan učenik Katoličke osnovne škole u Požegi, jedna mu je učenica također uručila cvijeće, a ravnatelj Frano Barišić prigodni po-

klon. Zahvalivši na čestitkama, biskup Antun je ustvrdio kako su dva zbora Katoličke osnovne škole, zbor Glazbene škole te Katedralni zbor svojim pjevanjem pomogli da ljepota i sklad ne dođu samo do naših ušiju nego prođu kroz naša srca te se ostvari određena naša preobrazba. Glazba ima moć svojom ljepotom i skladom dići nas iznad onoga svakodnevnog, teškog, sumornog i sivog, rekao je biskup. Izrazio je posebnu zahvalnost onima koji su vježbali zborove, kao i svim sudionicima u pjevanju i sviranju na njihovu plemenitom djelu. Pojasnio je kako nas glazba podsjeća da ne pripadamo samo zemlji nego nebu koje je naše ishodište i cilj. Svci su već dospjeli u tu stvarnost pa se večeras na svoj način stopila u jedno ta dvostruka preobrazba: glazbena i svetačka, kazao je biskup. Zahvalio je svima - od svećenika, vjernika pa do najmanjih i djece na izrazima blizine i čestitki, kao i na molitvi. Zaželio je da večerašnja ljepota i sklad potraje te svjedoči da ono što svakodnevno proživljavamo kao muku, nevolju i tjeskobu nije konačno, nego da će se na nama ostvariti ono što nam je Bog u Isusu Kristu zajamčio.

Petrovski koncert u Starom gradu u Kaptolu

graditelj Josipa Prajza. Oduševljena publika, koja je ispunila drevnu crkvu sv. Jurja čija je obnova u tijeku, dugotrajnim pljeskom nagradila je izvođače ovoga jedinstvenog koncerta. U Komornom orkestru violine su svirale: Teodora Sucala Matei, Lana Adamović, Margareta Ugrin, Ivana Miličić, Silvija Hrženjak, Ana Galić, Krešimir Ivančić i Vilim Škrebblin. Viole pak svirale su: Ileana Sucala Matei, Veronika Braženac i Tena Micevski. Željko Štrbac i Oliver Đorđević svirali su violončela, a Igor Crnek kontrabas.

Na svršetku koncerta prepošt Ivica Žuljević zahvalio je mladim glazbenicima i glazbenicima što su svojim sviranjem i pjevanjem oživjeli Stari

grad u Kaptolu, a nazočnim slušateljima što su svojim dolaskom iskazali potporu nastojanjima oko obnove ovoga drevnog srednjovjekovnog zdanja. Vjernicima kaptolačke župe na čelu s gospodinom župnikom čestitao je svetkovinu zaštitnika Župe, a gospodinu načelniku Dan općine.

Organizaciji Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi i Općine Kaptol u predvečerje svetkovine apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, 28. lipnja, u crkvi sv. Jurja koja se nalazi u sklopu srednjovjekovnoga Starog grada u Kaptolu održan je koncert klasične glazbe pod nazivom »Tu es Petrus«. Pred brojnim slušateljima, među kojima su bili prepošt požeškoga Stolnog kaptola Ivica Žuljević, načelnik Općine Kaptol Mile Pavičić, mjesni župnik Mario Rašić, kanonici i drugi svećenici, nastupio je Zbor mladih požeških glazbenika i Komorni orkestar s orgu-

ljašem Ivanom Šćepanovićem, a pod dirigentskom palicom Josipa Prajza.

Izvedena su sljedeća djela: Kanon u D duru Johanna Pachelbela; Poglavar vrhovnoga Albe Vidakovića; O sacrum convivium i Jubilate Deo Domenica Bartoluccija; Sva si lijepa, o Marijo Kamila Kolba; Adagio za gudače, op. II Samuela Barbera; Ave verum corpus W. A. Mozarta; Tu es Petrus Franza Liszta; Isus Krist, Anđelka Klobučara. Također, praižvedene su tri skladbe mladih glazbenika: Ave Maria Antona Ećimovića; Agnus Dei Tina Tonkovića i Kamen koji odbaciše

Nova umjetnička djela u Dijecezanskom muzeju u Požegi

Biskup Antun Škvorčević, zajedno s učenicima prvih razreda Katoličke gimnazije u Požegi, u pratnji vjeroučitelja Marijana Pavelića, posjetio je 31. svibnja Dijecezanski muzej

u Požegi te ih upoznao sa slikama iz 18. i 19. stoljeća u sakralnoj zbirci, prikupljenoj iz župa Požeške biskupije. One imaju povijesnu vrijednost jer svjedoče o vjernicima koji su pred njima uzdizali dušu Bogu te izgrađivali svoj duhovni identitet. „Kad vi mladi ljudi dođete pred te predmete, postajete svjesni kako ste se rodili u prostoru i vremenu koje ima svoj duhovni identitet i kojem vi pripadate“, ustvrdio je biskup. Također je istaknuo da navedeni predmeti imaju i umjetničku vrijednost jer su ih izradili vrsni umjetnici koji su u njih utisnuli ljepotu koja nas približava Bogu.

Biskup je učenicima predstavio slike iz 18. stoljeća, među kojima posebno mjesto imaju djela čuvenoga isusovačkog časnog brata Andree Pozza, koji je oslikao svod crkve sv. Ignacija u Rimu, zatim slike Valentina Metzingera, Antona Cebeja, Paulusa Antoniusa Sensera,

Požežanina Ivana Glavića te više djela nepoznatih majstora, među kojima je i nedavno obnovljena i u Muzej postavljena oltarna pala Isusova krštenja te slika sv. Roka iz župe Slav. Kobaš.

Upoznajući ih sa slikama iz 19. stoljeća, biskup je posebnu pozornost posvetio brojnim djelima Ignaza Bergera, moravsko-bečkog majstora čije slike možemo naći u crkvama Požeške biskupije od Lipovljana pa sve do Lipovca, Nove Kapele i napose Štivice. Nekadašnja slika sv. Marije Magdalene na glavnom oltaru u Štivici nedavno je obnovljena, kao i slika sv. Marka Evanđelista iz Oriovca, te postavljena u Muzej. Tako su pridružene slici sv. Emerika također iz Oriovca, umjetnika Ferde Quiqereza. Pored toga, slika sv. Kuzme i Damjana s glavnog oltara u župnoj crkvi u Vetovu, koju je naslikao bečki majstor Leopold Till, obnovljena je i smještena u Muzej. Značajna je i za-

nimljiva slika sv. Stjepana Kralja koju je za župnu crkvu u Novoj Gradiški izradio bečki slikar Leopold Kupelwieser iz kruga Nazarenaca s kojima je surađivao đakovački i srijemski biskup Josip Strossmayer u oslikavanju đakovačke katedrale. Valja tome dodati sliku sv. Marije Magdalene iz župne crkve u Stražemanu bečkog majstora Josepha von Führicha, kao i Japanske mučenike umjetnika Carla Atzkerera, nabavljenih za crkvu sv. Lovre u Požegi.

Sve navedene umjetnine snažno svjedoče o povezanosti naših slavonskih krajeva s bečkom slikarskom sredinom u 19. stoljeću. Dvadeseto stoljeće u sakralnoj zbirci Dijecezanskog muzeja započinje sa slikom Isusa pred Pilatom Ivana Tišova, jednoga od stvaratelja hrvatske moderne i djelima drugih hrvatskih umjetnika iz toga doba, koje je biskup preporučio učenicima da razgledaju novom prigodom.

LITURGIJSKA GODINA C

Ukorak s liturgijskim vremenom

Dvadeseta nedjelja kroz godinu

U ulomku prvog čitanja iz Knjige proroka Jeremije opisan je jedan od mnogih dramatičnih događaja u životu proroka Jeremije. U trenutku kad su ga pripadnici njegova vlastitog naroda napustili i digli ruku na njega, pojavljuje se jedan tuđinac koji se kod kralja Sidkije zauzeo da ga izbavi od smrti u blatnoj jami u koju je bio bačen. Jeremijino oslobođenje svjedoči da u životnim događajima Božjih pravednika, ma kako oni bili tragični i pogibeljni, zadnju riječ nemaju moćnici ovog svijeta, nego Bog. Pripjevni psalam izraz je pouzdanja starozavjetnog vjernika u Boga spasitelja, koji mu pritiče u pomoć i izvlači ga iz jame propasti, iz blata kalnoga, U drugom čitanju pisac poslanice Hebrejima poziva kršćane da se, potaknuti primjerom starozavjetnih vjernika i s pogledom uprtim u Isusa Krista, početnika i dovršitelja vjere, hrabro upuste u borbu protiv grijeha. Život kršćanina hod je za Kristom koji se pod teretom križa uspinje na Kalvariju, spreman proliti krv u trajnom odupiranju zlu i grijehu. Lukin evanđeoski ulomak uči nas da se ključ za razumijevanje «znakova vremena» i za spoznavanje smisla povijesti nalazi u Isusovu životu, osobito u vazmenom otajstvu njegove muke, smrti i uskrsnuća. Znakovi Božje prisutnosti u životima pojedinaca i naroda jasni su poput meteoroloških pojava na nebu, no, unatoč tome mnogi ljudi danas, kao i u Isusovo doba, licemjerno ih odbijaju vidjeti i razumjeti.

Dvadeset i prva nedjelja kroz godinu

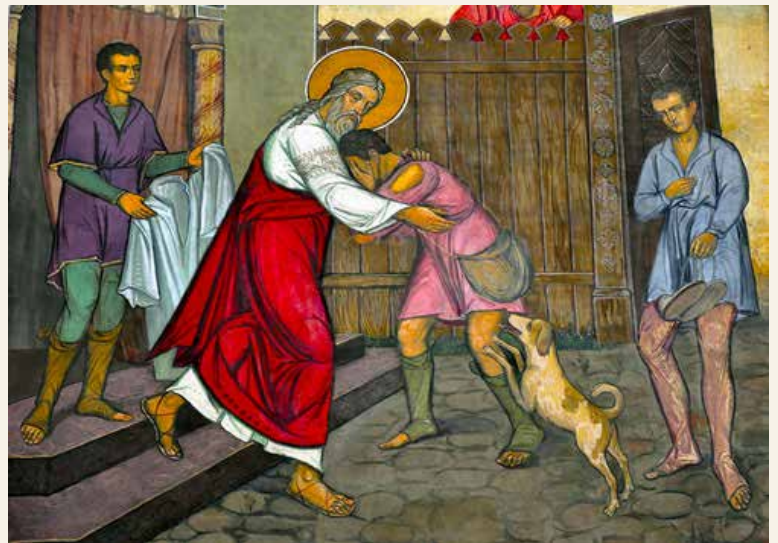
Riječ Božja današnje nedjelje govori o sveopćem pozivu na spasenje. Za prvo čitanje imamo ulomak iz posljednjeg poglavlja Knjige proroka Izaije, u kojem Bog na usta proroka Izaije izlaže svoj naum spasenja koji obuhvaća ljude svih naroda i jezika. Pripjevni psalam, koji je najkraći u psaltirjerima (samo dva retka), u prvom retku upućuje poziv svim narodima da hvale i slave Boga: «Hvalite Gospodina, svi puci, slavite ga, svi narodi». Drugi pak redak veli da su Božja ljubav i vjernost prema ljudima razlog zašto ljudi trebaju hvaliti i slaviti Boga: «Silna je prema nama ljubav njegova, i vjernost Gospodnja ostaje dovijeka!». U ulomku drugog čitanja pisac poslanice Hebrejima poručuje da nas Bog u svojoj božanskoj pedagogiji odgaja stegom jer nas ljubi, on dopušta da trpimo jer je trpljenje put spasenja. U Lukinu evanđeoskom ulomku slušamo kako Isus na nečije pitanje, je li malo onih koji se spašavaju, odgovara slikom velikog mnoštva ljudi koje žele ući na uska vrata. Kako je moguće da veliko mnoštvo prođe kroz uski prolaz? Ako nestrpljivo svi nahrupe odjednom, blokirat će uski prolaz i neće moći proći. Ako se pak poslože u red jedni iza drugih i strpljivo pričekaju da oni prije njih uđu, moći će s lakoćom proći. Ako, dakle, čovjek želi biti spašen, potrebno je da se odblokira od svoje egocentričnosti, sebičnosti i oholosti te prestane misliti kako baš on uvijek i svagdje mora biti prvi.

Dvadeset i druga nedjelja kroz godinu

Riječ Božja današnje nedjelje poziva nas na poniznost i velikodušnost. «Što si veći, to se većma ponizi i naći ćeš milost u Gospodina», poručuje starozavjetni mudrac Sirah u prvom čitanju. Pripjevni psalam poziv je pravednicima da se raduju i kliču zbog spasonosnih djela što ih je Bog učinio za svoj narod. Jedan od najsigurnijih načina da dademo slavu Bogu jest da se odrekemo ljudske slave na zemlji i da težimo za nebeskim Jeruzalemom, o kojem govori pisac poslanice Hebrejima u ulomku drugog čitanja. Put poniznosti način je na koji se Bog odlučio objaviti čovječanstvu i donijeti mu spasenje. Isus nas u evanđeoskoj prisposobi o uzvanicima na gozbi poziva da tijekom zemaljskog života uvijek i svagdje zauzmamo posljednje mjesto kako bismo zavrijedili da nam Bog udijeli počasno mjesto na eshatološkoj gozbi na nebesima. Na Isusovu gozbu u Božjem kraljevstvu ne stiže se oholim gospodarenjem, već poniznim služenjem. Poniznost nas čini sličnima Isusu. Bog se oholima protivni, on ih raspršuje, kako kliče Blažena Djevica Marija u svom hvalospjevu. Istinska je poniznost lekcija koju nas najbolje može naučiti Isus Krist jer on je blaga i ponizna srca.

Dvadeset i treća nedjelja kroz godinu

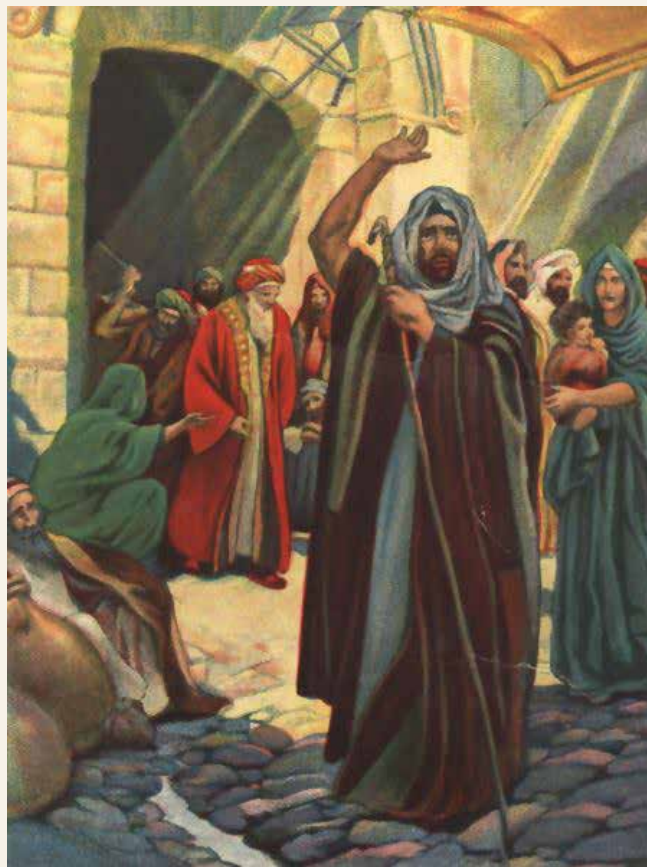
Riječ Božja današnje nedjelje govori o čovjekovu neznanju, njegovoj krhkosti i prolaznosti. Starozavjetni mudrac u ulomku prvog čitanja iz Knjige mudrosti poručuje nam da nas iz tog stanja krhkosti i prolaznosti Bog spašava svojom mudrošću i darom svoga Duha Svetoga. Obdareni tim darovima, mi stječemo mudro srce i svu svoju nadu polažemo u Božje milosrđe i dobrotu, kako nas uvjerava pripjevni psalam. Računajući da kršćanin Filemon ima takvo mudro srce, apostol Pavao ga poziva da svog odbjeglog roba Onezima, koji je u međuvremenu postao kršćanin, primi natrag u svoj dom, ali sada ne više kao roba, nego kao ljubljenog brata u Kristu Gospodinu. U evanđeoskom ulomku slušamo Isusove uvjete koje valja ispuniti ako želimo biti njegovim učenicima: sve ostaviti i svega se odreći iz ljubavi prema njemu i poći za njim noseći svoj križ. Traži li Isus previše od nas ljudi? Traži li nemoguće? Nipošto! On od nas ne traži ni previše ni nemoguće, nego traži sve: svu našu ljubav, svu našu nadu i svu našu snagu. Potrebna nam je mudrost da spoznamo otajstvo križa, da razumijemo kako križ nije ludost i besmisao, nego jedini put u vječni život. Križ su vrata kroz koja naš um ulazi u spoznaju nebeskih otajstava (Izak iz Ninive).

Filemon prima odbjeglog roba Onezima natrag u svoj dom.

Dvadeset i četvrta nedjelja kroz godinu

U prvom čitanju iz Knjige izlaska pripovijeda se o Božjoj srdžbi na Izraelce zbog zlatnog teleta. Kako razumjeti Božju srdžbu i gnjev? Nije li srditost na popisu glavnih grijeha? Znači li to da Bog čini zlo kad se srdi? Nipošto! Ono što se u Bibliji naziva srdžbom Božjom zapravo je Božja bol zbog toga što su ljudi grijehom prezreli i odbacili njegovu ljubav. Te činjenice duboko je bio svjestan kralj David kad je svoje pokajanje i pouzdanje u Božje milosrđe pretočio u psalam «Smiluj mi se, Bože po milosrđu svome». Toga je također bio svjestan apostol Pavao koji u ulomku drugog čitanja iz Prve poslanice Timoteju svjedoči kako je milošću Isusa Krista od progonitelja Isusovih učenika postao službenikom njegova Evanđelja. U evanđeoskom ulomku, u kojem Luka donosi tri prisposode o Božjem milosrđu, zadivljuje nas Božja potraga za ljudima koji su se zavedeni grijesima izgubili na životnim bespućima. Sagriješiti znači izgubiti sinovsko dostojanstvo i od sina koji ima pravo na Očevu baštinu postati najamni radnik bez ikakvih prava, kako nam zorno pokazuje slučaj mlađeg sina iz treće prisposode. Za razliku od mlađeg sina koji je spoznao što je izgubio, stariji sin nije znao što je posjedovao. On traži nešto, a zaboravlja da ima sve. Njegovi su najveći grijesi zavist i srditost. Ljudi su zavidni zato što imaju iskrivljeni pojam pravednosti. Na milosrđe koje Bog iskazuje drugima neki ljudi reagiraju srdžbom i puni ogorčenosti Bogu prigovaraju da je nepravedan. A trebali bismo se svi radovati zbog milosrđa koje Bog iskazuje svima nama, svojim grešnim sinovima i kćerima.

Dvadeset i peta nedjelja kroz godinu

Riječ Božja današnje nedjelje snažno je socijalno intonirana. U ulomku prvog čitanja Bog na usta proroka Amosa upućuje oštre prijekore i prijeti teškom kaznom svima onima koji zloupotrebljavaju bogatstvo koje posjeduju i koji svojim zlodjelima izrabljuju siromahe. Pripjevni psalam pak daje hvalu Bogu, koji je uzvišen nad sve narode i čija slava nebesa nadvisuje, jer «podiže iz prašine uboga, iz gliba vadi siromaha da ga posadi s prvcima, s prvcima svoga naroda». Apostol Pavao u ulomku drugog čitanja iz Prve poslanice Timoteju između ostalog potiče kršćane na molitvu za one koji imaju vlast da od Boga im danu vlast ne zloupotrijebe, već da se njome koriste u skladu s Božjom sveopćom voljom spasenja. Evanđeoskom prisposobom o nepoštenom upravitelju, koji se lukavo snašao i okoristio bogatstvom svoga gospodara da si osigura budućnost, Isus nas potiče i poziva da budemo domišljati u korištenju materijalnih dobara kako nam ona ne bi bila zapreka, već sredstvo za osiguranje najvećeg dobra, a to je vječni život u nebeskom domu Gospodara svega stvorenoga.

Dvadeset i šesta nedjelja kroz godinu

I ove nedjelje Riječ Božja nas nastavlja poučavati kako se oduprijeti varavoj sigurnosti zemaljskih dobara i bogatstava i kako se njima ispravno služiti. U prvom čitanju Bog nas po proroku Amosu upozorava na lažnu sigurnost bogataša. Njihov grijeh nije u tome što uživaju u blagodatima materijalnog bogatstva – užitak po sebi nije grijeh! – nego zato što u svom uživanju zaboravljaju i zanemaruju patnju i trpljenje drugih, osobito siromaha. Ako ih bogataši ovog svijeta zanemaruju, Bog se brine za njih. U pripjevnom psalmu nabraja se sve što Bog čini za tijelo i dušu siromašnih i obespravljenih: potlačenima vraća pravicu, gladnima kruha daje, oslobađa sužnje, slijepcima otvara oči, prignute uspravlja, pravedne ljubi, pridošlice štiti, a sirote i udovice podupire. Apostol Pavao u ulomku drugog čitanja iz Prve poslanice Timoteju poziva nas da u boju vjere ovdje, na zemlji, osvojimo vječni život na nebesima. U evanđeoskoj prisposobi o bogatašu i Lazaru Isus nas upozorava na nesretnu mogućnost da zbog zarobljenosti užicima ovog svijeta i varavog bogatstva izgubimo dar vječnoga života. Ujedno nam nudi siguran način da nam se to ne dogodi: slušati Božje proroke i živjeti po Božjem zakonu ljubavi i nesebičnosti.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTORICA: Marijana Cortluka

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Kaptolački župni Caritas proslavio svoju zaštitnicu

Na blagdan hrvatske blaženice Marije od Propetog Petković, 9. srpnja, Caritas župe sv. Petra i Pavla u Kaptolu proslavio je svoju zaštitnicu, utemeljiteljicu redovničke zajednice Kćeri milosrđa sv. Franje, jedine redovničke zajednice osnovane u Hrvatskoj.

Brojni volonteri i podupiratelji Caritasa okupili su se prvo na misnom slavlju u župnoj crkvi kako bi se zahvalili Bogu za milosni dar pomaganja drugima u različitim nevoljama i potrebama, ali i svojoj zaštitnici, koju je sveti papa Ivan Pavao II. za njega posjeta Dubrovniku 2003. godine uzdigao na čast oltara, na pomoći i zagovoru u njihovu djelovanju.

Kaptolački Caritas već nekoliko godina provodi projekt „Jer bijah gladan i dadoste mi jesti“ u sklopu kojeg svakodnevno opskrbljuje nekoliko obitelji kruhom i mlijekom. U tom projektu pomaže im općina Kaptol, pekarnica Panonija iz Vetova, tvrtka Visia Aurea iz Kaptola te OPG Pavičić iz Alilovaca. Osim toga, različitim prehrambenim namirnicama opskrbljuju povremeno tijekom godine oko 40-ak korisnika na području župe te pomažu različitim drugim interven-

cijama. Najveći dio novca za svoje aktivnosti prikuplje u akcijama pečenja kolača, pravljenja rezanaca i mlinaca, u što je uključen velik dio župljanki. Svima njima zahvalilo se na misnom slavlju kojem je nazočio i načelnik Općine Kaptol, Mile Pavičić.

Nakon misnog slavlja volonteri su se nastavili družiti uz prigodan domjenak u vjeronaučnoj dvorani.

Aktivnosti župnoga Caritasa u Markovcu Našičkom

Iako se volonteri Caritasa Župe sv. Marka Evanđelista u Markovcu Našičkom često sastaju kada saznaju da je nekoj obitelji ili pojedincu u župi potrebna pomoć te se dogovaraju kako pomoći, dogovoreno je da se barem jednom godišnje svi sastanu kako bi se družili i zahvalili Bogu na svim uspješnim provedenim akcijama. Tako su se i ove godine na blagdan Tijelova okupili na druženju koje je organizirao njihov župnik Nikola Legac. Druženje je bilo isprepleteno duhovnim, sportskim i društvenim sadržajima.

Caritas ove župe, koja je osnovana 2004. godine, djeluje gotovo od samih njezinih početaka. Mnogi župljani su rado su postali volonteri Caritasa s ciljem pomaganja najpotrebnijima u župi nesebično ulažući svoje vrijeme i strpljenje. U svrhu prikupljanja novčanih sredstava za najpotrebnije, volonteri rado peku kolače, najčešće zadnju nedjelju u mjesecu. Uz prodaju kolača župni Caritas potiče vjernike na donaciju odjeće, hrane i higijenskih potrepština. U tu svrhu namijenjen je i poseban prostor za skladištenje. Najveće akcije prikupljanja odvijaju se pred Uskrs i Božić, razdoblja kada se najsiriromašnijima u župi želi pomoći da te blagdane provedu što radosnije. Uz novac, odjeću, hranu, higijenske potrepštine, mnogi vjernici tada doniraju krevete, madrace, stolove i ostale stvari koje su potrebne za svakidašnji život onima koji si to ne mogu priuštiti. Župni Caritas rado surađuje sa svim udrugama i zajednicama u župi i biskupiji pa tako i s biskupijskim Caritasom u čije se akcije rado uključuje. (M. Škof)

Biskup posjetio obitelj Turkalj u Radovancima

Uoči svetkovine sv. Lovre, đakona i mučenika, prvog zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa, biskup Antun Škvorčević u pratnji Ivana Popića, ravnatelja biskupijskog Caritasa, pohodio je obitelj Turkalj u Radovancima, filijali Župe sv. Augustina Biskupa u Velikoj. Obitelj Josipa i Maje Turkalj s dvoje djece, Domagojem i Sarom, živi u trošnoj kući u državnom vlasništvu. Isprilagodili su mu kako su zbog teške obiteljske situacije bili primorani otići iz zajedničke obiteljske kuće

te su se nastanili u Radovancima. Spomenuli su mu da kći Sara ima zdravstvenih problema sa srcem te će u dogledno vrijeme morati na operaciju. Njezino zdravstveno stanje iziskuje česte odlaske na liječenje u Zagreb, a sin Domagoj također ima određenih zdravstvenih poteškoća. S posebnom radošću zbog biskupova dolaska djeca su progovorila o svojoj školskoj svakodnevici te životu s majkom i ocem ističući kako se rado uključuju u svakodnevne kućanske poslove. Djevojčica Sara spomenula je

kako majci rado pomaže u pripremi kolača, a dječak Domagoj ocu u poslovima u dvorištu, osobito u pripremi drva za ogrjev. Biskup im je izrazio svoju blizinu i ohrabrio ih rekavši kako se nada da će se zajedničkim nastojanjem Općine Velika, Centra za socijalnu skrb i Caritasa Požeške biskupije uspjeti pomoći da imaju dostojan dom. Zajednički su se pomolili, a biskup je na njih zazvao Božji blagoslov. Uručena im je novčana pomoć i Caritasov dar u hrani i higijenskim potrepštinama.

Krštenje petog djeteta roditelja Bolješić u Čačincima

Biskup Antun Škvorčević pohodio je 7. srpnja župu Presvetog Trojstva u Čačincima i pod svetom misom krstio Šimuna, peto dijete Olivera i Ivane Bolješić. Pozdravljajući na početku misnog slavlja vjernike, koji su se usred ljetne žege okupili oko oltara na kojem Isus Krist obnavlja svoju žrtvu ljubavi za nas i čini da u nama pobjeđuje život, biskup je izrazio radost što će u ovom misnom slavlju biti kršteno peto dijete roditelja Bolješić. Čestitao im je na tom opredjeljenju naglasivši da je rođenje svakog djeteta u Hrvatskoj, koja je postala siromašna životom, ne samo obiteljski nego i događaj Crkve i naroda jer je svako dijete Božji dar i znak nade u budućnost.

Ponositi se križem Isusa Krista

U homiliji biskup je spomenuo kako često sudjelujemo u određenim razgovorima političke, gospodarske ili neke druge naravi o poboljšanju života i boljoj budućnosti. Izrazio je uvjerenje da se nazočni nisu dali zavesti kratkoročnim ljudskim planiranjima i programima, već da su svojim redovitim sudjelovanjem na nedjeljnim i blagdanskim misnim slavljinama posvjedočili da se u životu najbolje i najviše može ostvariti s Bogom te da se jedino s njime može stići najdalje, do same vječnosti. Govoreći o ulomku prvog čitanja u kojem Bog po proroku Izaiji članove svog naroda, koji su se iz babilonskog sužanštva vratili u domovinu, poziva na radost uvjeravajući ih da je Božja ljubav prema njegovu narodu uspoređena s

Biskup je naglasio da je rođenje svakog djeteta u Hrvatskoj, koja je postala siromašna životom, ne samo obiteljski nego i događaj Crkve i naroda jer je svako dijete Božji dar i znak nade u budućnost.

ljubavlju kojom majka voli svoje dijete. Naglasio je kako se ta Božja majčinska ljubav prema nama u svojoj punini očitovala u smrti njegova Sina Isusa Krista na križu. Stoga je razumljivo, nastavio je biskup, da je sv. Pavao u ulomku drugog čitanja iz poslanice Galaćanima u središte svoga apostolskog djelovanja stavio upravo križ Isusa Krista želeći naglasiti veličinu Božje ljubavi, očitovane u Isusovoj muc i smrti na križu. Pozvao je nazočne da se i oni s apostolom Pavlom ponose križem Gospodina našega Isusa Krista i da se po njegovu primjeru i snagom koju primaju u slavlju Isusove žrtve na oltaru nesebično i potpuno daruju jedni za druge. Ustvrdio je da su supružnici Bolješić svojim opredjeljenjem, prihvatiti i peto dijete, posvjedočili kako vjeruju Bogu života te im je na tome još jednom čestitao.

Božji suradnici

Govoreći o evanđeoskom ulomku, u kojem nas Isus poziva na molitvu za dovoljan broj radnika, biskup je to povezao s aktualnom nestašicom radnika u određenim gospodarskim granama kod nas, ali još više s nestašicom radnika u Božjoj žetvi. Istinski radnici na njivi Gospodnjoj oni su koji ozbiljno žive svoje krsno opredjeljenje za Boga, koji iskazuju djelotvornu lju-

bav svojim bližnjima i raduju se što su im imena zapisana na nebesima. To su radnici koji ne doprinose samo tome da ljudi materijalno bolje žive nego da budu bolji u svom odnosu prema Bogu i jedni prema drugima. Pozvao je sudionike slavlja da budu molitelji kako bi u našem hrvatskom narodu supružnici bili u braku odvažni Božji suradnici po zajedništvu ljubavi iz kojeg se rađa potomstvo, neka mole za mlade da čuju Božji poziv te krenu putem svećeništva i redovništva. Završavajući homiliju, zaželio je da Bog blagoslovi obitelj Bolješić i sve druge koji se s Bogom opredjeljuju za život.

Na svršetku misnog slavlja biskup je supružnicima Bolješić čestitao krsno preporođenje njihova sina Šimuna. Zaželio im je puno radosti u ljubavi i žrtvi kojom će odgajati svoje kršteno dijete zajedno s drugom djecom. To isto zaželio je i drugim roditeljima koji su sa svojom djecom bili nazočni na misnom slavlju istaknuvši da su djeca ne samo naša hrvatska nego i Božja nada. Poručio je nazočnicima da s ovog slavlja odu ponosni što vole Boga i svoj život nastoje oblikovati u skladu s njegovim naimom o čovjeku. Župniku Nedjeljku zahvalio je za sve što redovito čini u svom svećeničkom služenju, kao i svim njegovim suradnicima. Nakon svete mise biskup Antun susreo se s članovima obitelji Bolješić, zanimao se za njihov obiteljski život, djeci je uručio darove, a roditeljima novčani prilog.

Alojz Solić (92) iz Rešetara: odbornik, pjevač te suradnik u gradnji crkve

Piše: Višnja Mikić • Snimio: Foto studio Z

Rođen 13. lipnja prije 92 godine, na Antunovo, 92-godišnji Alojz Solić i danas se svakodnevno moli, posebno svetom Antunu. Budući da je već rođen jedan Antun u obitelji, nadjenuše mu ime Alojz.

Njegovim roditeljima, Anki i Ivanu, Bog je podario petero djece. Puna kuća čeljadi, staja puna marve, a njve su svakodnevno tražile svoje i sve je to išlo nekako dok otac nije umro.

Vjera me snažila

- Otac je zbog obaveze, odnosno zbog toga što nije htio dati sve poljoprivredne proizvode komunističkoj vlasti koja je doslovce mela tavane, morao u zatvor. To ga je dotuklo i brzo je umro. Ja sam služio vojsku u Srbiji i dobio sam čin podoficira, no, kad nisam htio osta-

ti u vojsci aktivan – i mene su zatvorili. Hvala Bogu, sve je prošlo. Vjera u Boga me tada snažila - kaže Alojz.

Oženio se 1950. godine. Sa suprugom Katom od Boga je primio četvero djece. Katu je Bog prije dvanaest godina pozvao k sebi, a Alojz danas živi s najmlađim sinom i snahom. Lijepo se slažu. Ima devetero unučadi i jedanaestoro praunučadi. Unatoč godinama još svakodnevno odlazi u vrt i vinograd. Uz sve obveze u poljoprivredi, podizanje djece, Alojz je od 1960. godine bio aktivan u crkvi. Bio je jedan od osam crkvenih odbornika u župi. Supruga i on pjevali su u crkvenom zboru, doduše, ona puno duže, ali nekako se sve stizalo, uz dobru volju i pomoć Božju.

Župa Rešetari osnovana je 1977. godine, a do tada je bila filijala novogradiške župe. Mise su slavile u kape- li na groblju, a 1968. godine tadašnji pomoćni zagrebački biskup Franjo Kuharić blagoslovio je temelje nove rešetaračke crkve, koja će 1977. postati župna crkva Krista Kralja.

Pjesmom slavili Boga

- Koja je to bila radost u selu kad smo počeli graditi crkvu. Znali smo sa šesnaest zaprežnih kola, koja su vukli volovi i konji, odlaziti po građu u šumu blizu naselja Ljupina. Srezivali smo tu građu, dovozili ciglu, dolazili na gradilište svakodnevno i radili „udarnički“. Jelo smo nosili od kuće, sve bismo raširili na stolnjak na travu, pomolili se Bogu, jeli zajedno i nastavljali s radom. Jedino što nisam „išao na visinu“ jer sam kao mlad pao s trešnje, s velike visine, i uplašio se, no penjali su se drugi, a ja sam radio ostale poslove. Poslije završetka gradnje crkve gradili smo župni

stan. Prostor oko crkve prostran je i dosta smo vremena trošili na koševinu. Nije bilo kosilica ni trimera, ali mi smo tada „mahali kosama“ i radovali se što je taj okoliš zelen, lijep i uredan. U svemu smo surađivali s našim prvim župnikom, dotadašnjim kapelanom u Novoj Gradiški, Lukom Slobodancem, koji je u župi proveo 38 godina, zajedno s nama radio i gradio - prisjeća se Alojz.

Na njegovo mjesto dolazi Josip Bogović koji je s vjernicima svečano proslavio 40. obljetnicu župe. Oni koji su sebe ugradili u „kuću Božju i živu rešetaračku crkvu“ dobili su od župnika Bogovića priznanja, a među njima je bio i Alojz Solić. Prisjeća se on i drugih župnikovih suradnika koji su dugo bili aktivni - Mato Madžarević, Dragan Ferić, Josip Čeliković i drugi. Sjeća se i posjeta obiteljima sa župnikom, nakon Božića, kod blago-

slova obitelji (kuća). Lijepih je uspomena puno, kaže.

- Ja ne znam kako sam sve stizao: imao sam obitelj, polje, punu staju, ali na poslovima u crkvi i oko nje to se nije osjetilo. Kad se s Bogom računa, čak i u mojim godinama dosta se toga može. Danas me bole noge, ali još se, hvala Bogu, krećem, pomognem mojima koliko mogu. Svakodnevno iza deset sati odlazim u vrt ili u vinograd. Drago mi je da sam koristan - ističe Solić.

Također, rado se sjeća godina kad je tjerao volove, ali i onih koje je proveo na traktoru. Pjesma široka, slavonska nije mu silazila s usana. Dok je pjevao u crkvenom zboru, a supruga je to još radosnije činila, zajedno su pjesmom slavili Boga.

Danas Alojz prebire sjećanja, zahvalan Bogu za lijepe godine i obitelj koja mu je pomoć i podrška u svemu.

GLAZBENO – DUHOVNI PROGRAM

Otvorite vrata Kristu 2019.

U organizaciji Požeške biskupije i njezina Povjerenstva za pastoral mladih, u subotu, 21. rujna 2019. godine održat će se u Požegi treći glazbeno-duhovni program **Otvorite vrata Kristu 2019**, u sklopu Biskupijskog dana mladih u Požegi, koji je plod Trećeg Biskupijskog euharistijskog kongresa 2017. godine.

Posebno mjesto u spomenutom glazbeno-duhovnom programu odnosno koncertu duhovne glazbe imaju mladi okupljeni u Biskupijski zbor mladih koji će pjevati zajedno s izvođačima. U programu će nastupiti brojni poznati izvođači hrvatske glazbene scene, od kojih izdvajamo fra Marina Karačića, Hannu Polhe, Mariju Husar, sestre Palić i sestre Halužan, uz domaće izvođače Brunu Oberan

i Marka Marića. Koncert na instrumentima prate glazbenici duhovnog benda molitvene zajednice Srce Isusovo iz Zagreba: Mario Klarić (bubnjevi), Andrej Grozdanov (el. gitara), Marijo Bilić (bas gitara) i Stjepan Habunek (klavijatura). Spomenuti glazbeno-duhovni program je iskaz zahvalnosti Bogu na daru utemeljenja Požeške biskupije te nastoji promicati među mladima štovanje svetoga pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije.

Prošlogodišnji koncert održan je na Trgu Svete Terezije u Požegi ispred Katedrale, dok će se ove godine održati u Športskoj dvorani »Tomislav Pirc« u Požegi, s početkom u 20 sati. Nakon glazbenog programa, kao vrhunac večeri uslijedit će euharistijsko klanjanje u požeškoj Katedrali. Pripremu

programa koordinira Pastoralni centar Požeške biskupije, a u organizaciju su uključeni mladi svećenici, vjeroučitelji, animatori i brojni drugi volonteri i dobročinitelji.